

Scriptie



De impact van het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer op Provincie Noord- Holland

Afstudeeronderzoek ten behoeve van de opleiding HBO Milieukunde

Haarlem, juni 2010

**Een onderzoek naar de gevolgen van de inwerkingtreding
van de tweede tranche van de tweede fase van het Besluit
algemene regels voor inrichtingen milieubeheer op de
werkwijze, werkprocessen en brancheplannen van
Provincie Noord-Holland**

Naam: Edwin Bruin

Studentnummer: 890801001

Opdrachtgever: Provincie Noord-Holland

Begeleider Provincie Noord-Holland: dhr. A.G. Brakkee

Begeleiders Hogeschool Van Hall Larenstein: mevr. S. Twickler, dhr. S. Bottema



Hogeschool

**VAN HALL
LARENSTEIN**

ONDERDEEL VAN WAGeningen UR



**Provincie
Noord-Holland**

Scriptie

De impact van het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer op Provincie Noord- Holland

Afstudeeronderzoek ten behoeve van de opleiding HBO Milieukunde

Haarlem, juni 2010

**Een onderzoek naar de gevolgen van de inwerkingtreding
van de tweede tranche van de tweede fase van het Besluit
algemene regels voor inrichtingen milieubeheer op de
werkwijze, werkprocessen en brancheplannen van
Provincie Noord-Holland**

Naam: Edwin Bruin

Studentnummer: 890801001

Opdrachtgever: Provincie Noord-Holland

Begeleider Provincie Noord-Holland: dhr. A.G. Brakkee

Begeleiders Hogeschool Van Hall Larenstein: mevr. S. Twickler, dhr. S. Bottema



Voorwoord

Deze scriptie is geschreven in het kader van het afstudeeronderzoek van de opleiding Milieukunde aan Hogeschool Van Hall Larenstein te Leeuwarden in opdracht van Provincie Noord-Holland. Provincie Noord-Holland dient namelijk zorg te dragen voor een goede implementatie van het Activiteitenbesluit, zodat de bedrijven zo min mogelijk hinder ondervinden van deze wetswijziging.

Door middel van deze scriptie kan de provincie zich beter voorbereiden op toekomstige wetswijziging van het Activiteitenbesluit. Ook de medewerkers komen meer te weten over de aankomende veranderingen en de impact op de vergunningverlening.

Gedurende de afstudeerperiode heb ik me met veel plezier en op een leerzame manier verdiept in het Activiteitenbesluit. Ik wil Provincie Noord-Holland dan ook bedanken dat deze mij de mogelijkheid heeft gegeven tot het uitvoeren van dit afstudeeronderzoek. Bij het uitvoeren van dit onderzoek heb ik medewerking gekregen van de medewerkers van Provincie Noord-Holland. Hoofdzakelijk wil ik de medewerkers van de sector Vergunningen bedanken voor de prettige samen- en medewerking. In het bijzonder daarbij mijn begeleider dhr. A.G. Brakkee, die mij tot mijn tevredenheid heeft begeleid.

Tot slot wil ik mijn afstudeerbegeleiders mevr. S. Twickler en dhr. S. Bottema van Hogeschool Van Hall Larenstein bedanken voor de begeleiding die zij mij hebben gegeven.

Haarlem, juni 2010

Edwin Bruin

Samenvatting

Per 01 januari zal het Activiteitenbesluit worden gewijzigd. Dit gebeurt door middel van de tweede tranche van de tweede fase. Het Activiteitenbesluit bevat algemene regels voor inrichtingen omtrent het milieu. Inrichtingen die vallen onder het regime van het Activiteitenbesluit hebben vaak geen milieuvergunning nodig, maar kunnen volstaan met een melding bij oprichting of verandering van de inrichting.

In opdracht van Provincie Noord-Holland is voor de opleiding Milieukunde aan Hogeschool Van Hall Larenstein een afstudeeronderzoek uitgevoerd naar de impact die deze wetswijziging heeft op Provincie Noord-Holland. Het doel van dit afstudeeronderzoek is het zichtbaar maken van de gevolgen van die deze wetswijziging heeft op de werkwijze, werkprocessen en het brancheplan Autodemontagebedrijven van Provincie Noord-Holland. Het resultaat van dit onderzoek zal bestaan uit een conclusie, waaruit duidelijk moet worden hoe Provincie Noord-Holland met de wetwijziging zal moeten omgaan.

Op dit moment spelen er naast het Activiteitenbesluit nog meer ontwikkelingen binnen de wet- en regelgeving op het gebied van milieu, namelijk de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, het Besluit omgevingsrecht, de Regionale Uitvoeringsdiensten en de 10-tonsdiscussie. Deze ontwikkelingen hebben hun invloed uitgeoefend op het afstudeeronderzoek. Met name op de formatie van de sectoren Vergunningen en Handhaving hebben deze een rol gespeeld.

Voor dit onderzoek is de hoofdvraag als volgt geformuleerd:

'Wat zijn de gevolgen van de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer op de werkwijze, werkprocessen en brancheplannen van Provincie Noord-Holland'

Deze hoofdvraag zal aan de hand van onderzoeksvragen worden beantwoord. De onderzoeksvragen zijn als volgt:

- Wat verandert er aan voorschriften in het brancheplan Autodemontagebedrijven van Provincie Noord-Holland wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt.
- Hoe zal er met meldingen in verhouding tot vergunningen moeten worden omgegaan binnen de sectoren Vergunningen en Handhaving bij de inwerkingtreding van de tweede fase van de tweede tranche van het Activiteitenbesluit.
- Welke gevolgen heeft de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de onderlinge werkrelatie tussen de sectoren Vergunningen en Handhaving en tussen de sector Vergunningen en de bedrijven waarvoor het Activiteitenbesluit van toepassing is.
- Verandert de inhoud en werkwijze van de sectoren Vergunningen en Handhaving wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt. Zo ja, op welke manier.
- Welke kwalitatieve en kwantitatieve invloeden heeft de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de formatie van de sectoren Vergunningen en Handhaving.

Door middel van literatuuronderzoek en interviews met diverse medewerkers van de provincie zijn de bovenstaande onderzoeksvragen beantwoord. De belangrijkste conclusies die uit dit onderzoek kunnen worden getrokken zijn als volgt:

Door de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit zal bij de afhandeling van de meldingen in het kader van het

Activiteitenbesluit de handhaver meer betrokken moeten worden. Dit dient te gebeuren door middel van kennisname en betrekking bij het opstellen van mogelijke maatwerkvoorschriften.

Om de kennis van de medewerkers op het juiste niveau te krijgen dienen er cursussen/trainingen in het Activiteitenbesluit te worden gegeven, zowel aan de vergunningverleners als aan de handhavers. Op dit moment wordt er namelijk van uit het type inrichting gekeken welke voorschriften er van toepassing zijn. Bij het Activiteitenbesluit worden per activiteit die de inrichting uitvoert voorschriften gesteld, dus niet meer inrichtingsgewijs. Hierdoor zal de systematiek van het Activiteitenbesluit eveneens in de cursus/training moeten worden meegenomen. Door middel van een deel theorie met daarop volgend een deel praktijk in de vorm van casussen zal een optimaal resultaat kunnen worden bereikt.

Evenals bij de eerste tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit dienen de inrichtingen die onder het Activiteitenbesluit komen te vallen op de hoogte te worden gesteld. Bij de eerste tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit heeft Handhaving deze taak op zich genomen. Aangeraden wordt dat voor de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit Handhaving deze taak weer op zich neemt.

Voor de inrichtingen die onder het Activiteitenbesluit komen te vallen blijft echter de vraag of de aanpassing van de brancheplannen genoodzaakt is. Wegen de voordelen die een brancheplan heeft wel op tegen de nadelen. Het voordeel dat een brancheplan heeft is voornamelijk voor het handhavend personeel, en nieuwe medewerkers. Deze kunnen het brancheplan raadplegen bij onbekende situaties of controles. Het grootste nadeel van een brancheplan is dat deze bij elke wetwijziging geactualiseerd moet worden wat veel tijd kan gaan kosten. Verder kan het actualiseren van een brancheplan overbodig zijn voor de provincie als de gemeente bevoegd gezag wordt voor de desbetreffende inrichting, omdat de provincie er dan in mindere mate tot geen gebruik meer van zal maken.

Lijst van afkortingen

BARIM	Besluit Algemene Regels Inrichtingen Milieubeheer
BIBOB	Wet bevordering integriteitbeoordelingen door het openbaar bestuur
Bor	Besluit omgevingsrecht
BRZO	Besluit Risico Zware Ongevallen
B&W	Burgemeester en Wethouders
Fte	Fulltime-equivalent
GS	Gedeputeerde Staten
IPO	Interprovinciaal overleg
IPPC	Integrated Pollution Prevention and Control
IVB	Inrichtingen en vergunningen besluit
MER	Milieueffectrapportage (rapport)
M.e.r.	Milieueffectrapportage (procedure)
Nb	Natuurbeschermingswet
OLO	Omgevingsloket online
PS	Provinciale Staten
RUD	Regionale Uitvoeringsdienst
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten
VROM	Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
Vvgb	Verklaring van geen bedenkingen
Wabo	Wet algemene bepalingen omgevingsrecht
Wm	Wet milieubeheer
Wro	Wet ruimtelijke ordening
Wvo	Wet verontreiniging oppervlaktewater

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	11
1.1.	Doelstelling	11
1.2.	Probleemstelling	11
1.3.	Onderzoeksvragen.....	12
1.4.	Scriptieopbouw	12
2.	Provincie Noord-Holland.....	14
2.1.	Inleiding	14
2.2.	Provincie Noord-Holland als organisatie	14
3.	Onderzoeksmethoden	16
3.1.	Methoden.....	16
3.2.	Dataverzameling	17
3.2.1.	Interview	19
3.2.2.	Literatuuronderzoek	20
4.	Modernisering VROM regelgeving	22
4.1.	Inleiding	22
4.2.	Wet milieubeheer.....	22
4.3.	Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.....	22
4.4.	Activiteitenbesluit	25
4.5.	Type inrichtingen.....	26
4.5.1.	Type A inrichtingen	26
4.5.2.	Type B inrichtingen	27
4.5.3.	Type C inrichtingen	29
4.5.4.	Opbouw Activiteitenbesluit	30
4.5.5.	Fasering.....	31
4.5.6.	Bor en Activiteitenbesluit.....	33
4.5.7.	Maatwerkvoorschriften	33
4.5.8.	Rol IPO in het Activiteitenbesluit	35
4.6.	Regionale uitvoeringsdiensten	36
4.7.	Huidige situatie	38
4.8.	Toekomstige situatie	40
5.	Huidige werkwijze	44
5.1.	Wanneer is een Wm-vergunning nodig	44
5.2.	Hoeveelheid Wm aanvragen per jaar	44
5.3.	Aanvraag en behandeling van de aanvraag.....	45
5.3.1.	Vooroverleg.....	45
5.3.2.	Beoordelingsprocedure MER	45
5.3.3.	Indiening aanvraag.....	46
5.3.4.	Ontwerpbeschikking	46
5.3.5.	Definitieve beschikking.....	46
5.4.	Melding 8.19 Wm	47
5.5.	Melding Activiteitenbesluit.....	47
5.6.	Bevoegd gezag	48
6.	Toekomstige werkwijze.....	50
6.1.	Wanneer Wm vergunning nodig.....	50
6.2.	Hoeveelheid Wm aanvragen per jaar	50
6.3.	Aanvraag en behandeling van de aanvraag	51
6.4.	Melding Activiteitenbesluit.....	51
6.5.	Bevoegd gezag	54
6.5.1.	Type B inrichtingen	55
6.5.2.	Type C-inrichtingen	56
7.	Branchepplan Autodemontagebedrijven	57
7.1.	Activiteitenbesluit	57
8.	Resultaten	61

9.	Conclusie en aanbeveling.....	64
10.	Literatuurlijst	65

Bijlagen

Bijlage I	Vragenlijst interview
Bijlage II	Definitie type A, B, C inrichting Activiteitenbesluit
Bijlage III	Maatwerkvoorschriften in het Activiteitenbesluit
Bijlage IV	Branchepplan Autodemontagebedrijven
Bijlage V	Ontwerp-ministeriële regeling en wijziging van het Activiteitenbesluit
Bijlage VI	Besluit Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Besluit omgevingsrecht)
Bijlage VII	Posterpresentatie

1. Inleiding

Per 01 januari 2011 zal het Activiteitenbesluit worden gewijzigd. Dit gebeurt door middel van de tweede tranche van de tweede fase. Voor Provincie Noord-Holland zal voor deze wijziging in kaart moeten worden gebracht wat de impact hiervan is. Voor de opleiding Milieukunde aan Hogeschool Van Hall Larenstein zal dit door middel van een afstudeeronderzoek gebeuren.

In dit hoofdstuk worden de doelstelling, de probleemstelling en de onderzoeksvragen weergegeven die tot de uiteindelijke conclusie moeten leiden.

1.1. Doelstelling

Het doel van dit afstudeeronderzoek is het zichtbaar maken van de gevolgen van de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (BARIM), in de volksmond: Activiteitenbesluit, op de werkwijze, werkprocessen en brancheplannen¹ van de sectoren Vergunningen en Handhaving van Provincie Noord-Holland en hierover een advies geven aan de heer A.G. Brakkee, unitmanager van de unit Vergunningen Branches.

1.2. Probleemstelling

De aanleiding voor dit afstudeeronderzoek is de inwerkingtreding van de tweede fase van de tweede tranche van het Activiteitenbesluit op 01 januari 2011. Dit nieuwe besluit heeft impact op de organisatie en de werkwijze en werkprocessen van de sectoren Vergunningen en Handhaving van de Provincie Noord-Holland.

Problemen waar Provincie Noord-Holland op dit moment mee kampt, is de door de wijziging van het Activiteitenbesluit achterhaalde actualiteit van de brancheplannen, de impact van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de werkwijze en werkprocessen van de sector Vergunningen en Handhaving en de impact van het wijzigingsbesluit op de samenwerking tussen de sectoren Vergunningen en Handhaving.

De brancheplannen, werkwijze en werkprocessen zijn bij de inwerkingtreding van de tweede fase van de tweede tranche van het Activiteitenbesluit mogelijk niet actueel meer. Volgens de opgestelde onderzoeksvragen zal er worden vastgesteld wat er plaats zal moeten vinden. Voor het aanpassen van de brancheplannen is kortgesloten dat zal worden begonnen met de autodemontagebedrijven als pilot. Dit omdat de autodemontagebranche het grootste aantal inrichtingen heeft dat onder het Activiteitenbesluit komt te vallen per 01 januari 2011.

¹ Brancheplannen zijn door Provincie Noord-Holland opgestelde documenten om:

1. de kwaliteit van de vergunningverlening te verbeteren;
2. de kwaliteit op het toezicht te verhogen;
3. doelmatigheid en efficiency voor een groep van overeenkomstige bedrijven te verbeteren;
4. een meer eenduidige beleidsbenadering te waarborgen;
5. gelijksoortige bedrijven een meer gelijke benadering te geven.

Het doel van deze brancheplannen is:

1. beschikken over één visie en strategie voor de desbetreffende branche, waarop zowel bedrijfsleven als Provincie Noord-Holland zich richt;
2. bevorderen van de rechtsgelijkheid tussen de branchegenoten door een beleidsbenadering en benadering van de 'stand van de techniek';
3. het reduceren van de administratieve druk op de provincie en het bedrijfsleven;
4. uitvoering van een GS-beleid tot beperking van overlegruimte voor bedrijfsleven en provincie.

1.3. Onderzoeksvragen

Het gewenste resultaat dat zal moeten worden bereikt is de beantwoording van de hoofdvraag, die luidt:

'Wat zijn de gevolgen van de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer op de werkwijze, werkprocessen en brancheplannen van Provincie Noord-Holland'

Deze hoofdvraag zal aan de hand van onderzoeksvragen worden beantwoord. De onderzoeksvragen zijn als volgt:

- Wat verandert er aan voorschriften in het brancheplan Autodemontagebedrijven van Provincie Noord-Holland wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt.
- Hoe zal er met meldingen in verhouding tot vergunningen moeten worden omgegaan binnen de sectoren Vergunningen en Handhaving bij de inwerkingtreding van de tweede fase van de tweede tranche van het Activiteitenbesluit.
- Welke gevolgen heeft de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de onderlinge werkrelatie tussen de sectoren Vergunningen en Handhaving en tussen de sector Vergunningen en de bedrijven waarvoor het Activiteitenbesluit van toepassing is.
- Verandert de inhoud en werkwijze van de sectoren Vergunningen en Handhaving wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt. Zo ja, op welke manier.
- Welke kwalitatieve en kwantitatieve invloeden heeft de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de formatie van de sectoren Vergunningen en Handhaving.

1.4. Scriptieopbouw

Hoofdstuk 2, Provincie Noord-Holland, is gewijd aan de opdrachtgever, Provincie Noord-Holland. In dit hoofdstuk wordt een beschrijving van de organisatie van de provincie gegeven.

De Onderzoeksmethoden, hoofdstuk 3, beschrijft per onderdeel van het onderzoek wat de mogelijke methoden van onderzoek zijn en voor welke methoden zijn gekozen. Van de gekozen methoden is aangegeven hoe deze zijn opgebouwd, wat de belangrijke criteria zijn, en wat de resultaten ervan uit zullen wijzen.

Hoofdstuk 4, Modernisering VROM regelgeving, geeft weer wat op dit moment belangrijke ontwikkelingen binnen de wet- en regelgeving op het gebied van milieu zijn die met het Activiteitenbesluit in verband staan. In dit hoofdstuk komen het Activiteitenbesluit, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), het Besluit omgevingsrecht (Bor) en de Regionale Uitvoeringsdiensten (RUD's) aan bod.

In hoofdstuk 5, Huidige werkwijze, wordt de huidige situatie met betrekking tot de werkwijze van de Wet milieubeheer (Wm) vergunningsaanvragen behandeld. Binnen dit hoofdstuk komt aan bod wanneer de vergunning benodigd is, de hoeveelheid aanvragen die per jaar binnen komen, de aanvraag en behandeling van de vergunningsaanvraag, de aanvraag en behandeling van een 8.19 Wm melding, de aanvraag en behandeling van een melding in het kader van het Activiteitenbesluit, en het bevoegd gezag.

De Toekomstige werkwijze, hoofdstuk 6, geeft de op de punten die in hoofdstuk 5 aan bod komen de situatie weer na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit.

Hoofdstuk 7, Brancheplan Autodemontagebedrijven, licht toe wat er aan voorschriften van het brancheplan Autodemontagebedrijven zal moeten worden gewijzigd wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt.

In hoofdstuk 8, Resultaten, worden de resultaten op de hoofd- en onderzoeksvragen van het afstudeeronderzoek naar de gevolgen van de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de werkwijze, werkprocessen en brancheplan Autodemontagebedrijven van Provincie Noord-Holland kort en bondig weergegeven.

Tot slot wordt er in hoofdstuk 9, Conclusie en aanbeveling, aangegeven wat de conclusies en aanbevelingen zijn die uit dit afstudeeronderzoek zijn gekomen.

2. Provincie Noord-Holland

2.1. Inleiding

De opdrachtgever van dit afstudeeronderzoek is de Provincie Noord-Holland. Het eerste hoofdstuk wordt daarom gewijd aan deze organisatie. In dit hoofdstuk wordt de organisatie van Provincie Noord-Holland behandeld. Het doel van dit hoofdstuk is om de lezer een beeld te geven bij wat voor een soort organisatie het afstudeeronderzoek is uitgevoerd en waar binnen de organisatie de sector Vergunningen is geplaatst.

2.2. Provincie Noord-Holland als organisatie

De organisatie van Provincie Noord-Holland is in een aantal delen opgebouwd. Hieronder wordt begonnen bij het Provinciaal Bestuur dat bestaat uit de Provinciale Staten (PS) en de Gedeputeerde Staten (GS).

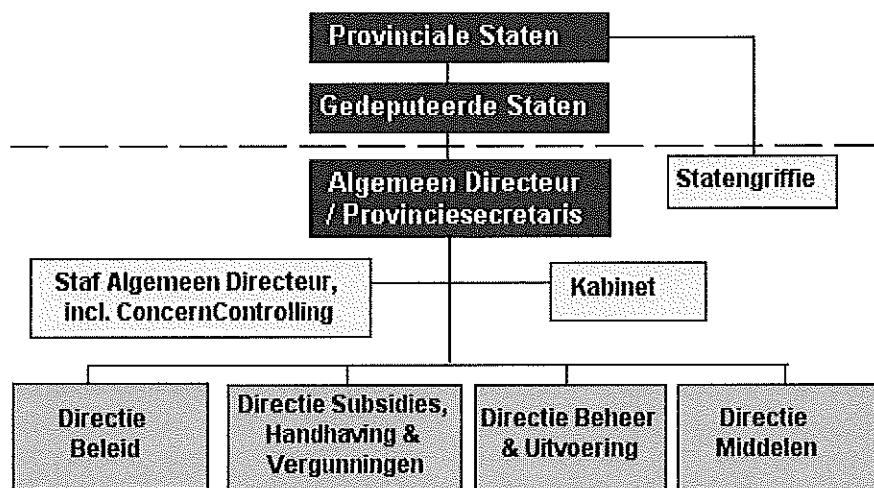
De PS vertegenwoordigen de bevolking van een provincie en staan dus gelijk aan de Tweede Kamer op provinciaal niveau. Ze worden om de vier jaar rechtstreeks gekozen door de bevolking van de provincie. Het aantal leden van de PS is afhankelijk van het aantal inwoners per provincie en varieert tussen 50 en 80 leden. In Noord-Holland telt de PS een aantal van 55 leden. De belangrijkste taken van de PS zijn het maken van provinciale wetten en het kiezen van de leden van het college van GS en van de Eerste Kamer. In de PS zijn verschillende politieke partijen vertegenwoordigd. De PS worden voorgezeten door de commissaris van de koning(in).

Het college van GS is het dagelijks bestuur van een provincie. De leden worden door en uit de PS gekozen. De omvang van GS is afhankelijk van het aantal inwoners per provincie en mag variëren van zes tot acht leden. In de praktijk is het aantal ook afhankelijk van het takenpakket en van politieke afspraken over zetelverdeling. De voorzitter van GS is de commissaris van de koning(in).

Tot zover de staatsrechtelijke organisatie, nu de bestuurlijke organisatie. De GS van Provincie Noord-Holland wordt ondersteund door een ambtelijke organisatie. Deze wordt geleid door de Algemeen Directeur/Provinciesecretaris en vier directeuren. De Algemeen Directeur is de schakel tussen bestuur en ambtelijke organisatie. Aan het hoofd van iedere directie staat een directeur. De vier directeuren geven samen met de Algemeen Directeur leiding aan de ambtelijke organisatie. Ook is de directie verantwoordelijk voor de voorbereiding van alle besluiten voor het college van GS.

De vier directies die bij Provincie Noord-Holland zijn opgesteld zijn de Directie Beleid, Directie Subsidies, Handhaving & Vergunningen, Directie Beheer en Uitvoering en Directie Middelen.

In figuur 1 is de organisatie van Provincie Noord-Holland weergegeven in een organogram.



Figuur 1 Organogram Provincie Noord-Holland

3. Onderzoeksmethoden

Binnen dit hoofdstuk zullen per onderdeel van het onderzoek de methoden worden beschreven. Hiermee wordt duidelijk gemaakt voor welke methoden zijn gekozen, hoe deze methoden zijn opgebouwd, wat de belangrijke criteria zijn, en wat de resultaten ervan uit zullen wijzen.

3.1. Methoden

Om inzichtelijk te krijgen welke methoden van dataverzameling er voor dit onderzoek zijn gebruikt, zal eerst worden toegelicht welke soorten methode van dataverzameling er mogelijk zijn voor het uitvoeren van een onderzoek. Vervolgens zullen de definitieve methoden van dataverzameling die zijn gekozen voor dit afstudeeronderzoek worden toegelicht.

Aan de hand van Baarda en De Goede² zijn er een drietal onderzoekstype te onderscheiden, namelijk een toetsend onderzoek, beschrijvend onderzoek en exploratief onderzoek.³ De keuze van het type onderzoek heeft consequenties voor de opzet en uitvoering van het onderzoek. Wanneer er bijvoorbeeld een toetsend onderzoek wordt gekozen dienen er, in tegenstelling tot de andere twee typen van onderzoek, vooraf beslissingen te worden genomen over onder andere de theorie, de hypothese en de procedures om de hypothese te toetsen.

Toetsend onderzoek

Als eerste zal het toetsend onderzoek worden toegelicht. In voorgaand stuk is beschreven dat wanneer er voor een toetsend onderzoek wordt gekozen vooraf beslissingen moeten worden genomen over onder andere de theorie, de hypothese en de procedures om de hypothese te toetsen. Een toetsend onderzoek heeft namelijk tot doel er achter te komen of de gestelde hypothesen, naar aanleiding van een theorie, kloppen. Dit wordt vaak onderzocht door middel van een onderzoek. Om een toetsend onderzoek te kunnen uitvoeren moet er dus wel veel informatie over het onderwerp beschikbaar zijn dat er moet worden onderzocht. Een toetsend onderzoek bestaat uit een theorie die verklaard moet worden. Deze theorie bestaat uit meerdere hypothesen die opgemaakt zijn om voor een verklaring te zorgen voor de theorie. Naar aanleiding van de verkregen resultaten uit het onderzoek kan worden vastgesteld of de theorie juist is of niet.

Voor dit afstudeeronderzoek wordt er geen gebruik gemaakt van een toetsend onderzoekstype. De onderzoeksvragen dienen er namelijk niet naar een vastgestelde theorie te bevestigen of te ontkrachten, maar om de gevolgen van een wetswijziging in kaart te brengen voor de organisatie. Ook zijn er in dit onderzoek vooraf geen hypothesen vastgesteld die volgens de theorie dienen te worden bevestigd of ontkracht.

Beschrijvend onderzoek

Het tweede onderzoekstype dat in Baarda en De Goede aan bod komt is het beschrijvend onderzoekstype. Kenmerkend voor beschrijvend onderzoek is, dat wordt volstaan met een feitelijke registratie en niet gezocht wordt naar een verklaring waarom de werkelijkheid zich als zodanig voordoet. Bij een beschrijvend onderzoek komen hypothesen en een theorie niet aan de orde. Een ander typerend kenmerk van beschrijvend onderzoek is objectiviteit of neutraliteit. Een beschrijvend onderzoek houdt zich bezig met het beschrijven van hoe de werkelijkheid is. Dit type onderzoek is aan de orde als het erom gaat een nauwkeurige

² Dr. D.B. Baarda en Dr. M.P.M De Goede, 2006, Basisboek Methoden en Technieken Handleiding voor het opzetten en uitvoeren van kwantitatief onderzoek, Wolters-Noordhoff Groningen, Houten

³ In eerste instantie is Baarda en De Goede niet opgezet voor het uitvoeren van juridische onderzoeken, al zal de uitkomst van het type onderzoek hier niet door worden belemmerd

opsomming te geven zonder nadere aanduiding van verbanden tussen kenmerken of verklaringen daarvoor.

In kleine mate komt het beschrijvende onderzoekstype aan bod in dit afstudeeronderzoek. Voor het vaststellen van de huidige situatie dient er namelijk een beschrijving te worden gegeven waarvoor een feitelijke registratie volstaat en niet hoeft te worden gezocht naar een verklaring hiervan. Het vaststellen van de huidige situatie is van belang om antwoord te krijgen op de onderzoeksvraag over de verandering van de werkwijze en werkprocessen. Voor de andere onderzoeksvragen komt het beschrijvende onderzoekstype niet aan bod.

Exploratief onderzoek

Het bovenstaande onderzoekstype komt in kleine mate aan bod in dit afstudeeronderzoek, maar het belangrijkste onderzoekstype is het exploratief onderzoek. Een exploratief onderzoek wordt gebruikt als er weinig informatie en kennis bekend is over het onderwerp dat er wordt onderzocht, in dit geval de wijziging van het Activiteitenbesluit. Bij een exploratief onderzoek is vooraf geen theorie en zijn er ook geen scherp geformuleerde hypothesen voor handen. Exploratief onderzoek is juist gericht op de ontwikkeling van theorie en/of scherpe formulering van hypothesen. Door middel van een exploratief onderzoek wordt antwoord verkregen op verschil en/of samenhang van de onderzoeksvragen.

Voor dit afstudeeronderzoek wordt gebruikt gemaakt van een exploratief onderzoek gezien het feit dat er vooraf geen theorie en scherp geformuleerde hypothesen zijn. Ook is er weinig informatie en kennis betreffende het onderwerp. Doordat de onderzoeksvragen er op zijn gericht een verschil aan te tonen tussen de situatie voor en na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit en de samenhang tussen de sectoren Vergunningen en Handhaving aan te tonen ligt het voor de hand een exploratief onderzoek toe te passen. De onderzoeksvragen zullen dan ook door middel van een exploratief onderzoek kunnen worden beantwoord.

Voor dit afstudeeronderzoek wordt gebruikt gemaakt van het onderzoekstype exploratief onderzoek. Dit heeft als reden dat door middel van een exploratief onderzoek antwoord wordt verkregen op verschil en/of samenhang onderzoeksvragen. Dit zijn de vragen die zijn gesteld bij dit onderzoek. Verder wordt er voldaan aan de vereiste voor een exploratief onderzoek, namelijk het niet vooraf voor handen hebben van een theorie die moet worden bevestigd of worden ontkracht.

Van de andere twee onderzoekstypen komt er van het beschrijvende onderzoekstype voor een klein deel aan bod in dit onderzoek, namelijk bij de beschrijving van de huidige situatie. Het toetsend onderzoek komt in deze afstudeeropdracht niet aan bod.

3.2. Dataverzameling

Hierboven is beschreven welke type onderzoeken er zijn en welke uiteindelijk zijn gekozen om voor dit afstudeeronderzoek te gebruiken. Dit is het type exploratief onderzoek en ten dele het beschrijvende onderzoekstype. Ten behoeve van het verzamelen van data zijn er eveneens drie manieren. Het verkrijgen van data kan via observatie, door gebruik te maken van bestaande gegevens en door middel van een schriftelijk of mondeling interview. In dit onderdeel zullen deze drie manieren van dataverzameling worden toegelicht en wordt er duidelijk gemaakt voor welke methoden van dataverzameling er uiteindelijk is gekozen voor het uitvoeren van dit afstudeeronderzoek.

Observatie

Het verkrijgen van informatie door middel van observatie wordt vaak toegepast wanneer er onderzoek naar het gedrag (van mensen) wordt gedaan. Het doel van observatie is dan ook het vaststellen van het gedrag (van een bepaald type mens bij een bepaalde situatie). Het probleem bij observatie is dat sommige vormen van gedrag zeer sporadisch voorkomen, waardoor dit gedrag moeilijk is te constateren.

In dit afstudeeronderzoek wordt geen gebruik gemaakt van observatie, omdat er niet naar het gedrag van de medewerkers wordt gekeken voor of na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit. De onderzoeksvragen zijn er ook niet op gericht het gedrag vast te stellen.

Bestaande gegevens

Het gebruik van bestaande gegevens is de meest voor de hand liggende manier van dataverzameling. Deze methode geniet uit praktische redenen vooral de voorkeur. De kosten zijn immers laag en er wordt niemand lastig gevallen. Tevens zijn veel bronnen verkrijgbaar die kunnen worden gebruikt bij het onderzoek, zoals internet en literatuur.

Voor het afstudeeronderzoek is gebruik gemaakt van deze methode van dataverzameling. Dit heeft als reden dat er op het internet en bij Provincie Noord-Holland gegevens te verkrijgen zijn die voor het onderzoek relevant en bruikbaar zijn. Hierbij valt te denken aan informatie op het internet zoals het Activiteitenbesluit, het Bor⁴ en de Wabo.⁵ Verder is er bij Provincie Noord-Holland archiefmateriaal en literatuur beschikbaar dat is gebruikt. Door het gebruik van bestaande gegevens kan antwoord worden gegeven op de onderzoeksvraag die stelt wat er dient te worden aangepast aan het brancheplan Autodemontagebedrijven en wat er verandert aan de inhoud en werkwijze van de sectoren Vergunningen en Handhaving.

Interviewen

Interviewen is een dataverzamelingsmethode wanneer er onderzoek wordt gedaan naar gevoelens, attitudes, kennis, houdingen of opinies van bepaalde mensen. Het doel van interviewen is antwoord krijgen op de vragen die van belang zijn voor een onderzoek.

Deze methode voor dataverzameling is gebruikt gedurende dit afstudeeronderzoek. Door middel van de interviews wordt kennis opgedaan die is gebruikt voor het beantwoorden van de hoofd- en onderzoeksvragen. De reden dat deze manier van dataverzameling is gebruikt is voornamelijk het vergaren van kennis en inhoud voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen. Deze manier van onderzoeken geeft antwoord op de onderzoeksvragen die de gevolgen weer dienen te geven voor de relatie tussen de sectoren Vergunningen en Handhaving en de bedrijven. Ook dient deze manier antwoord te geven op de onderzoeksvraag die de invloed van het Activiteitenbesluit kwaliteit en kwantiteit van de medewerkers heeft.

Van de drie voornaamste manieren van dataverzameling is er gebruik gemaakt van het verkrijgen van informatie door middel van bestaande gegevens en er is gebruikt gemaakt van het vergaren van kennis en inhoud door middel van interviewen. Voor het gebruik van bestaande gegevens is gekozen omdat deze manier, naast interviewen de meest logische keuze is om aan informatie betreffende het Activiteitenbesluit te komen. Hierbij valt te denken aan de regelingen en besluiten die te vinden zijn op het internet en de diverse literatuur als dossiers van Provincie Noord-Holland. Voor het interviewen is gekozen om aan informatie te komen die niet door middel van literatuuronderzoek te verkrijgen is, maar er op

⁴ Regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 30 maart 2010, nr. BJZ2010008979, houdende nadere regels ter uitvoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en van het Besluit omgevingsrecht zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2010, nummer 5162 van 01 april 2010

⁵ Besluit van 25 maart 2010, houdende regels ter uitvoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Besluit omgevingsrecht) zoals gepubliceerd in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, nummer 143, jaargang 2010

is gericht kennis, inhoud en opinies te vergaren voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen.

Hieronder is toegelicht hoe de twee methode van dataverzameling, interviewen en literatuuronderzoek, zijn gebruikt voor dit afstudeeronderzoek.

3.2.1. Interview

De interviews hebben tot doel om gerichte antwoorden te krijgen op de vragen die worden gesteld ten behoeve van het beantwoorden van de onderzoeksvragen. In dit onderzoek is voornamelijk gebruik gemaakt van het stellen van open vragen. Het stellen van open vragen geeft in het kader van dit onderzoek een beter beeld dan het stellen van gesloten vragen. De open vragen hebben namelijk het voordeel dat de ondervraagde hier zo volledig op kan antwoorden en niet wordt beperkt in zijn antwoordkeuze. Verder hebben open vragen het voornaamste voordeel dat er op de gegeven antwoorden kan worden doorgevraagd. Door middel van deze methode kan er een zo specifiek mogelijk antwoord worden gegeven op de gestelde vraag, en kunnen ingewikkeldere vragen worden gesteld. Tevens zullen er een aantal gesloten vragen worden gesteld, al hebben deze niet de voorkeur. Gesloten vragen bieden veelal niet de mogelijkheid tot het doorvragen op de gegeven antwoorden. Het interview is te vinden in de bijlage I, Bijlage I Vragenlijst interview.

Per sector (Vergunningen en Handhaving) is er voor gekozen om een aantal personen te interviewen.

Binnen de sector Vergunningen hebben twee personen zich gericht op het Activiteitenbesluit. Dit zijn dhr. G.J. Kruijs en dhr. J.M. van der Putte. De reden dat er voor is gekozen om deze twee personen te benaderen is hun vanwege kennis van het Activiteitenbesluit. Daarnaast is er voor gekozen om dhr. A.W. Fresen te benaderen, hij is namelijk, net als de twee voorgaande heren, ook een van de senior-medewerkers binnen de sector Vergunningen. De rol van de senioren is binnen de organisatie voornamelijk een aansturende rol. Zij zorgen er voor dat de medewerkers die onder hun hoede vallen worden aangestuurd, en dat de werkverdeling goed verloopt. Ook nemen zijn een deel van de vergunningen voor rekening en controleren zij de uitgaande stukken.

Binnen de sector Handhaving is er voor gekozen om de handhaver die op dit moment de autodemontage in zijn pakket heeft te benaderen, dit is dhr. M. van Leuven. Voor deze persoon is gekozen omdat hij de primus handhaver is voor een groot deel van de autodemontage bedrijven. Deze bedrijven komen na de wijziging van het Activiteitenbesluit onder het besluit te vallen waardoor dit een grote impact op zijn werk zou kunnen hebben,

Verder is mevr. I.E. Beerling geïnterviewd. Zij is de secundes handhaver voor een groot aantal autodemontage bedrijven en het wijzigingsbesluit zal dus ook een invloed uitoefenen op haar werkzaamheden als handhaver.

Naast de twee handhavers op het gebied van de autodemontage zijn dhr. J.L.M. Winnubst en Dhr. M. Reedijk geïnterviewd. Dhr. J.L.M. Winnubst is bij de sector Handhaving coördinator waardoor hij veel verstand heeft van de stand van zaken, lopende processen, protocollen en de wet- en regelgeving bij deze sector. Dhr. M. Reedijk werkt al een geruime tijd als handhaver bij de provincie waardoor hij, evenals dhr. J.L.M. Winnubst, veel verstand heeft van de processen die zich binnen de handhaving afspelen.

De vragen die zijn gesteld hebben betrekking op de huidige werkwijze van de medewerkers van de sectoren Vergunningen en Handhaving, het Activiteitenbesluit, de impact van het Activiteitenbesluit op de sectoren Vergunning en Handhaving, de (mogelijke) wijzigingen van de brancheplannen en verhoudingen tussen vergunningverleners, handhavers en bedrijven. De onderzoeksvragen die door middel van deze interviews zijn beantwoord zijn de vragen die betrekking hebben op relatie tussen de bedrijven, vergunningverlener en de handhaver. De onderzoeksvraag dit vast stelt wat de wijziging van het Activiteitenbesluit voor invloed

heeft op de werkwijze van de vergunningverlener en handhaver en welke invloed de wijziging van het Activiteitenbesluit heeft op de kwaliteit en kwantiteit van de medewerkers van de sectoren Vergunningen en Handhaving.

Dhr. A. Blok, unitmanager Industrie, was tot voor kort de unitmanager Branches. Dit heeft als reden dat er voor is gekozen dhr. A. Blok eveneens te interviewen. Hij heeft namelijk veel verstand van de werkwijze van de sector Vergunningen en de benodigde medewerkers. De onderzoeksvraag die het interview met dhr. A. Blok voornamelijk betrof was de onderzoeksvraag over de kwaliteit en kwantiteit van de medewerkers.

3.2.2. Literatuuronderzoek

Het doel van het literatuuronderzoek is het opdoen van kennis en inhoud die gebruikt is voor dit afstudeeronderzoek ten behoeve van het beantwoorden van de onderzoeksvragen. Deze kennis is opgedaan door middel van internet en dossieronderzoek. De methode die is gebruikt voor het literatuuronderzoek is in het eerste geval gebruik maken van bestaande informatie. De bestaande informatie over het Activiteitenbesluit die op het internet te vinden is, is voornamelijk gevonden op de informatieve websites van overheden als InfoMil,⁶ VROM,⁷ en de Staatscourant.⁸

De reden dat er via deze websites informatie is gezocht, is de relevantie van de informatie die op deze websites te vinden is. Gezien de huidige ontwikkelingen is de informatie op deze websites up-to-date. Deze websites brengen dagelijks nieuwe informatie betreffende de huidige ontwikkelingen uit, hierbij valt te denken aan informatie over de wet- en regelgeving. De wijze waarop de informatie van deze websites is geselecteerd is op relevantie en onderwerp. In dit geval is de relevantie van een stuk of document te bepalen aan de hand van voornamelijk het onderwerp en de datum waarop deze is uitgebracht. De onderwerpen waarop is gezocht zijn de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit, de Wabo, en het Bor. Ook is de nodige informatie gevonden door middel van andere websites, namelijk diverse fora als het forum Activiteitenbesluit. Op de fora staan diverse vragen gesteld met daarbij de uitleg over de desbetreffende vraag.

Naast het internet is gebruikt gemaakt van andere literatuur, namelijk het archief. Door middel van archiefonderzoek zijn de benodigde gegevens over de vergunningen gevonden. Deze informatie is nodig om vast te stellen welke voorschriften in de vergunning van de verschillende branches en branchebedrijven zijn opgenomen. Hierbij valt te denken aan voorschriften voor geluid, bodem, lucht, verkeer en vervoer en afvalstoffen. Nu bepaalde branches en branchebedrijven onder de werking van het Activiteitenbesluit komen te vallen, zullen bepaalde voorschriften die op dit moment in de vergunningen staan worden vervangen door de voorschriften uit het Activiteitenbesluit.

Het doel van het archiefonderzoek is de vaststelling van de voorschriften voor de autodemontagebedrijven, zodat er bij latere fase kan worden vastgesteld welke van deze voorschriften onder de werking van het Activiteitenbesluit komen te vallen.

Aangezien niet alle branches onder de werking van de tweede tranche van de tweede fase komen te vallen is er hiervoor een selectie gemaakt van de branches. De branches waarop deze fase invloed uitoefent zijn de autodemontagebedrijven, gemeentewerven, bedrijven die gevaarlijk afval opslaan en rioolwaterzuiveringsinstallaties. Dit onderzoek wordt gericht op de autodemontagebedrijven. Dit heeft de reden dat deze branche het grootst aantal inrichtingen heeft wat onder de werking van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit komt te vallen.

⁶ www.infomil.nl

⁷ www.vrom.nl

⁸ www.officielebekendmakingen.nl

Naast het internet en archief is er gebruik gemaakt van diverse regelingen en besluiten. Het belangrijkste besluit voor dit afstudeeronderzoek is uiteraard het Ontwerp-ministeriële regeling en wijziging van het activiteitenbesluit zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2010, nummer 4349 van 17 maart 2010. In dit besluit zijn de wijzigingen van het Activiteitenbesluit opgenomen die per 01 januari 2011 in werking zullen treden. Dit besluit is te vinden in de Bijlage V Ontwerp-ministeriële regeling en wijziging van het Activiteitenbesluit.

Ook zijn in deze publicatie de wijzigingen van het Bor opgenomen. Het Bor is naast de voorgenoemde wijziging een belangrijk stuk literatuur dat is gebruikt voor de afstudeeropdracht. Het Bor is vastgelegd in de Regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 30 maart 2010, nr. BJZ2010008979, houdende nadere regels ter uitvoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en van het Besluit omgevingsrecht zoals gepubliceerd in de Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, nummer 143, jaargang 2010. De toepassing van het Bor in de afstudeeropdracht is toegelicht in hoofdstuk 4.5.6 Bor en Activiteitenbesluit

Verder is de Wabo ook van toepassing voor de afstudeeropdracht. De Wabo is eveneens gepubliceerd in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, nummer 143, jaargang 2010. De toelichting op de Wabo en de toepassing van de Wabo in het afstudeeronderzoek is te vinden in hoofdstuk 4.3 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Dit besluit te vinden in Bijlage VI Besluit Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Besluit omgevingsrecht).



4. Modernisering VROM regelgeving

4.1. Inleiding

De overheid streeft naar minder, eenvoudigere en effectievere regelgeving. Een voorbeeld hiervan is de modernisering van de VROM⁹-regelgeving. In dit hoofdstuk worden de belangrijk ontwikkelingen op het gebied van de wetgeving die betrekking hebben op het Activiteitenbesluit toegelicht.

Er wordt begonnen met het algemene kader bestaande uit de Wm en de Wabo. De Wabo kan worden gezien als het wettelijke kader om de omgevingsvergunning¹⁰ ingevoerd te krijgen. Daarop volgend wordt ingegaan op het Activiteitenbesluit, het Bor en de RUD's. Dit hoofdstuk heeft tot doel de samenhang tussen de ontwikkelingen weer te geven en welke invloed deze ontwikkelingen binnen en op Provincie Noord-Holland in het kader van het Activiteitenbesluit hebben.

4.2. Wet milieubeheer

De Wm is binnen Nederland de belangrijkste milieuwet. De Wm geeft algemene regels voor uiteenlopende onderwerpen, van stoffen en afval-stoffen tot handhaving, openbaarheid van milieugegevens en beroepsmogelijkheden. De wet legt in grote lijnen vast welke wettelijke instrumenten er zijn om het milieu te beschermen en welke uitgangspunten daarvoor gelden. Op grond van de Wm moeten bepaalde inrichtingen over een milieuvergunning beschikken, de vergunningsplichtige inrichtingen. In deze milieuvergunning moeten voorschriften staan die het milieu 'de grootst mogelijke bescherming bieden'. Ook bepaalt de Wm bijvoorbeeld welke overheid welke vergunningen verleent en welke plannen de verschillende overheden moeten opstellen.

Op grond van de Wm heeft de provincie de verplichting voor bepaalde inrichtingen een milieuvergunning op te stellen. Op dit moment is dat voor type C inrichtingen uit het Activiteitenbesluit en voor Integrated Pollution Prevention and Control (IPPC)¹¹/Besluit risico's zware ongevallen (BRZO)¹²-inrichtingen.

4.3. Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

In deze paragraaf zal de werking van de Wabo worden toegelicht. In de Wabo is het bevoegd gezag bepaald voor inrichtingen, zowel type B, C als IPPC/BRZO. Deze bevoegdheidsverdeling heeft invloed op de werkverdeling binnen de sector Vergunningen en op de af te handelen meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit.

De regering heeft aangekondigd het aantal regels voor burgers en ondernemers te verminderen en te vereenvoudigen en de bureaucratie terug te dringen. Op dit moment is het zo dat een burger of ondernemer voor één of een aantal activiteiten in de fysieke ruimte (bouw, aanleg, oprichten, gebruik, sloop en dergelijke) verschillende vergunningen nodig

⁹ Het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM)

¹⁰ VROM wil de verschillende vergunningen (maar ook ontheffingen en andere toestemmingsvereisten) voor wonen, ruimte en milieu zoveel mogelijk samenvoegen. De bedoeling is dat één vergunning volstaat: de omgevingsvergunning

¹¹ IPPC bedrijven zijn bedrijven welke vallen onder de IPPC-richtlijn. De Europese Integrated Pollution Prevention and Control (IPPC)-richtlijn is gericht op preventie en bestrijding van milieuverontreiniging. De richtlijn verplicht intensieve veehouderijen en grote milieuvervuilende industriële bedrijven de zogenaamde best beschikbare technieken (BBT) te gebruiken om hun verontreinigingen te beperken en zo min mogelijk energie en grondstoffen te gebruiken en afval te produceren

¹² Het BRZO integreert wet- en regelgeving op het gebied van arbeidsveiligheid, externe veiligheid en rampbestrijding in één juridisch kader. Doelstelling is het voorkomen en beheersen van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn

heeft. Dit leidt tot verwarring en ontevredenheid over de dienstverlening van de overheid. In het kader van de regelvermindering en vereenvoudiging is het Ministerie van VROM de regelgeving aan het moderniseren door middel van een aantal projecten. Eén van deze projecten is de omgevingsvergunning. Met de omgevingsvergunning worden circa 25 bestaande vergunningstelsels vervangen door één omgevingsvergunning.

Het verlenen van omgevingsvergunningen vindt plaats op basis van de Wabo. Het doel van de Wabo is een zodanige bundeling van de toestemmingsbesluiten die nodig zijn voor het realiseren van een fysiek object dat één besluit verblijft. Andere kenmerken van de omgevingsvergunning zijn:

- één loket voor aanvraag en informatie;
- één vergunningsaanvraag;
- één bevoegd gezag;
- één vergunningsprocedure;
- één procedure voor bezwaar en beroep;
- één (coördinerend) handhavend bestuursorgaan.

De belangrijkste winst van de omgevingsvergunning is bundeling van nu nog los van elkaar staande vergunningverleningprocedures of anders geformuleerd: het richten van de focus op integrale vergunningverlening en handhaving fysieke omgeving¹³.

Binnen Provincie Noord-Holland vindt op dit moment de implementatie van de Wabo plaats. Deze wet zal per 01 oktober 2010 in werking treden. Voor de invoering van deze wet zijn binnen de organisatie, en tevens ook binnen de sector Vergunningen diverse overleggen geweest over hoe er tegen de Wabo wordt aangekeken en hoe deze binnen de organisatie toegepast moet worden. De grootste uitdaging van de implementatie van de Wabo is de verdeling van de bevoegdheden over de diverse personen binnen de organisatie en de rolverdeling van de bevoegdheden met de gemeente.

Voor de Wabo zijn er twee mogelijkheden gezien het bevoegd gezag:

1. provincie als bevoegd gezag;
2. gemeente als bevoegd gezag.

Wanneer de provincie als bevoegd gezag fungeert, zal de vergunningaanvrager via het Omgevingsloket online (OLO) de aanvraag indienen. Wanneer blijkt dat de provincie geen bevoegd gezag is, zal dit worden medegedeeld aan de aanvrager en wordt de aanvraag doorgestuurd naar de desbetreffende gemeente. De aanvraag zal dan verder lopen volgens '2. de gemeente als bevoegd gezag'.

Wanneer de provincie wel bevoegd gezag is, dan gaat de aanvraag intern verder. De aanvraag komt bij de contactpersoon van het desbetreffende bedrijf. Dit is veelal de betreffende vergunningverlener.

De vergunningverlener beoordeelt in welke categorie de aanvraag valt. Hiervoor zijn drie mogelijkheden, namelijk:

1. enkelvoudig;
2. meervoudig;
3. meervoudig complex.

Er is sprake van een enkelvoudige aanvraag als bijvoorbeeld alleen de Wm of de Natuurbeschermingswet (Nb) van toepassing is. In dit geval handelt de vergunningverlener de aanvraag af. Een meervoudige aanvraag is bijvoorbeeld een combinatie van een Wm en een Nb aanvraag. Wanneer deze aanvraag binnenkomt wordt de aanvraag eveneens door een betreffende vergunningverlener behandeld, maar in zo'n geval zullen er een primus en secundes vergunningverlener worden ingezet om de aanvraag te behandelen. De secundes

¹³ Leidraad Wabo- DIV / archivering, De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht vanuit het oogpunt van documentaire informatievoorziening, VROM, VNG, IPO en Vereniging Stadsnetwerk Nederland, 22 april 2010

vergunningverlener is de opvang voor de primus vergunningverlener wanneer deze verhinderd is. Verder is voor elk deel van de aanvraag (Wm- en Nb-deel) een aparte vergunningverlener die specialist is op zijn eigen vakgebied.

In het laatste geval kan er sprake zijn van een meervoudig complexe aanvraag, dit is bijvoorbeeld wanneer er een Wm, Nb en Ruimtelijke ordening (Ro) aanvraag binnenkomt. Aanvragen als deze zijn dusdanig complex dat er een projectteam samengesteld wordt. Deze bestaat uit vergunningverleners, specialisten, juristen en in het kader van de Wabo de gemeente waar de activiteit plaatsvindt en het waterkwaliteitsbeheerder.

In het geval dat de gemeente als bevoegd gezag fungeert, zal de aanvraag eveneens via het OLO binnenkomen, alleen dan bij de desbetreffende gemeente. Gezien het feit dat het niet waarschijnlijk is dat de gemeenten zich in korte tijd de kennis eigen kunnen maken van de provinciale milieuvergunning, dienen deze wanneer in het kader van de Wabo een dergelijke aanvraag wordt ingediend hiervoor advies te vragen bij de provincie voor die milieudeel. Dit milieudeel bestaat uit de voormalige milieuvergunning (art. 8.1 Wm) of de meldingsplicht verandering van de inrichting of de werking daarvan (art. 8.19 Wm). De aanvraag om advies kan evenals bij het bovenstaande bestaan uit een enkelvoudig advies, meervoudig advies, en meervoudig complex advies. Hiervoor wordt dezelfde werkwijze gehanteerd als bij het bovenstaande. Het advies dat de provincie afgeeft bestaat uit een verklaring van geen bedenkingen (vvgb) aan de gemeente, en deze dient de vvgb integraal over te nemen. De provincie kan de verklaring slechts weigeren af te geven in het belang van de bescherming van het milieu.

Als gevolg van de 10-tonsdiscussie heeft het Interprovinciaal overleg (IPO)¹⁴ besloten dat, in tegenstelling tot de eerdere aannames die zijn gedaan door het IPO¹⁵ dat de gemeente bevoegd gezag wordt voor de type B inrichtingen en de provincie het milieudeel van de omgevingsvergunning afhandelt, de provincie voor de branchebedrijven die meer dan 10 ton gevaarlijk afval op enig moment in de inrichting hebben en die per 01 januari 2011 onder het Activiteitenbesluit komen te vallen als type B inrichting de bevoegdheid blijft houden en de coördinatie van de Wabo uitoefent voor deze inrichtingen. Deze inrichtingen worden namelijk aangemerkt als IPPC-inrichting. Hierdoor is het Activiteitenbesluit niet van toepassing is voor deze inrichtingen. De inrichtingen die het betreffen zijn bij Provincie Noord-Holland 100 stuks, bestaande uit gemeentewerven, sorteerbedrijven en gevaarlijk afvalinzamelaars.

Wanneer de gemeente bevoegd gezag is, zijn er voor de provincie een aantal punten die onduidelijkheid opleveren. Normaliter heeft de vergunningverlener die de vergunning opstelt een vooroverleg met de aanvrager, en desgewenst belanghebbenden als een handhaver en gemeente zijn daarbij betrokken. Maar wanneer de gemeente bevoegd gezag is, zal het vooroverleg ontbreken. De Wabo geeft hiervoor namelijk niet de mogelijkheid.

Wanneer aanvragen in het kader van de Wabo of meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit worden gedaan is, zoals hierboven is aangegeven, de mogelijkheid dat of de provincie of de gemeente bevoegd gezag is. Wanneer de gemeente als bevoegd gezag fungeert, zal de provincie verantwoordelijk zijn voor het milieudeel van deze aanvraag of melding door middel van een vvgb af te geven aan de desbetreffende gemeente. Wanneer de provincie bevoegd gezag is, is deze ook verantwoordelijk voor de afhandeling en coördinatie van de Wabo.

Meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit dienen dus te worden afgehandeld door het bevoegd gezag dat voor de desbetreffende inrichting van toepassing is. Op grond van

¹⁴ Het Interprovinciaal Overleg (IPO) heeft twaalf leden: de Nederlandse provincies. Met die samenwerking wil het IPO de condities optimaliseren waaronder provincies werken. Het IPO is actief op dezelfde terreinen als de provincies: milieu, landelijk gebied, sociaal beleid, ruimtelijke ontwikkeling, wonen, cultuur, water, veiligheid en handhaving, economie en mobiliteit

¹⁵ Brief Werkgroep IPO Activiteitenbesluit, Inspraakreactie ontwerp wijzigingsbesluit BARIM (2^e tranche, 2^e fase), 16 april 2010

artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit ten minste vier weken van te voren worden ingediend. De termijn voor de afhandeling is niet vastgelegd

Als gevolg van de 10-tonsdiscussie zal de provincie na inwerkingtreding van de Wabo op 01 oktober 2010 en de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op 01 januari 2011 voor zowel IPPC-inrichtingen als de branchebedrijven die onder de 10-tonsdiscussie komen te vallen bevoegd gezag blijven. Deze branchebedrijven betreffen de gemeentewerven, sorteerbedrijven en gevaarlijk afvalinzamelaars.

4.4. Activiteitenbesluit

In het algemene deel zijn de Wm en de Wabo behandeld. In dit onderdeel zal achtereenvolgend het Activiteitenbesluit, het Bor en de RUD's worden behandeld.

Het afstudeeronderzoek betreft het Activiteitenbesluit en wel het wijzigingsbesluit dat op 01 januari 2011 in werking gaat treden. Het Activiteitenbesluit is gebaseerd op de Wm. Deze wet wordt gemoderniseerd om te kunnen komen tot de samenvoeging van het merendeel van de Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's)¹⁶ in één nieuwe AMvB: het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (BARIM), in de volksmond: het Activiteitenbesluit.

Het Activiteitenbesluit bevat algemene milieuregels voor inrichtingen omtrent het milieu. Inrichtingen die vallen onder het regime van het Activiteitenbesluit hebben vaak geen milieuvergunning nodig, maar kunnen volstaan met een melding.

Het Activiteitenbesluit heet officieel het 'Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer en vervangt tien 8.40 AMvB's¹⁷, het Besluit voorzieningen en installaties en het Besluit opslaan in ondergrondse tanks. De tien 8.40 AMvB's die zijn vervangen door het Activiteitenbesluit betreffen het:

- Besluit horeca-, sport- en recreatie- inrichtingen milieubeheer;
- Besluit woon- en verblijfsgebouwen milieubeheer;
- Besluit detailhandel en ambachtsbedrijven milieubeheer;
- Besluit textielreinigingsbedrijven milieubeheer;
- Besluit inrichtingen voor motorvoertuigen milieubeheer;
- Besluit opslag- en transportbedrijven milieubeheer;
- Besluit bouw- en houtbedrijven milieubeheer;
- Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer;
- Besluit jachthavens milieubeheer.

De systematiek van de wet ging er tot 01 januari 2008 (dit is de datum dat eerste fase van het Activiteitenbesluit in werking is getreden) van uit dat inrichtingen in principe altijd vergunningplichtig zijn.¹⁸ Met de nieuwe regels, die in fasen vanaf 01 januari 2008 in werking treden, is het nieuwe uitgangspunt dat inrichtingen met een meldingsplicht onder algemene regels van het Activiteitenbesluit vallen, tenzij ze zijn opgenomen in een limitatieve lijst van vergunningplichtige inrichtingen. De inrichtingen die onder de meldingsplicht vallen zijn type B inrichtingen, deze worden verder in deze paragraaf behandeld.

Op dit moment is de hiervoor genoemde limitatieve lijst van vergunningplichtige bedrijven opgenomen in bijlage 1 van het Activiteitenbesluit, maar op moment van de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit zal er in plaats van

¹⁶ Algemene Maatregel van Bestuur is een regeling welke door de regering is gemaakt

¹⁷ Deze besluiten zijn vernoemd naar artikel 8.40 van de Wet milieubeheer. Dit artikel regelt dat er algemene regels gesteld worden voor elk bedrijf dat een nadelig gevolg voor het milieu kan veroorzaken

¹⁸ Het Activiteitenbesluit, De implementatie in de gemeentelijke uitvoeringspraktijk, VROM-inspectie, maart 2009

bijlage 1 uit het Activiteitenbesluit gebruik gemaakt worden van bijlage 1 uit het Bor, omdat per 01 januari 2011 bijlage 1 van het Activiteitenbesluit komt te vervallen en zal worden vervangen door bijlage 1 van het Bor. In het Bor komt een groot aantal onderwerpen aan de orde, variërend van de aanwijzing van vergunningsplichtige activiteiten en een nadere uitwerking van de gevallen waarin de provincie of de minister wordt aangewezen als bevoegd gezag, tot de kwaliteitseisen voor handhaving. Het Bor in relatie tot het Activiteitenbesluit zal verder worden toegelicht in hoofdstuk 4.5.6 Bor en Activiteitenbesluit.

4.5. Type inrichtingen

In het Activiteitenbesluit worden inrichtingen opgedeeld in drie typen: type A, B en C inrichtingen. Deze indeling is gebaseerd op de voorschriften uit het Activiteitenbesluit die de inrichting moet naleven in plaats van de voorschriften uit de vergunning. Deze drie categorieën zullen in deze paragraaf worden toegelicht. Aan het eind van de subparagraaf 4.5.3 Type C inrichtingen wordt een conclusie van de bevoegdheid van de type inrichtingen gegeven.

De indeling van de drie typen inrichtingen is voor Provincie Noord-Holland van belang voor het wel of niet zijn van het bevoegd gezag voor de desbetreffende inrichting, en of deze inrichtingen wel of niet meldingsplichtig zijn bij de provincie.

4.5.1. Type A inrichtingen

Om de druk van de administratieve lasten te beperken, is ervoor gekozen om inrichtingen die weinig milieurelevant zijn, apart te regelen. Het gaat hier om type A inrichtingen of 'licht regime'-inrichtingen. Deze inrichtingen vallen wel onder de regels van het Activiteitenbesluit, maar hoeven geen melding te doen bij oprichting of wijziging. Deze inrichtingen vielen voorheen onder een 8.40 AMvB en waren destijds wel meldingsplichtig, maar in de praktijk bleken deze inrichtingen zich toen ook al vaak niet te melden.

Onder een inrichting type A wordt over het algemeen verstaan die inrichting waar geen (deel)activiteiten worden verricht die genoemd zijn in de hoofdstukken 3 en 4 van het Activiteitenbesluit. Hieronder zijn een aantal voorbeelden gegeven die onder dit type inrichting vallen:

- Gebouwen voor tijdelijke of permanente bewoning. Verder zijn het ook gebouwen voor het bieden van dag- of nachtverblijf of het bieden van sociaal maatschappelijke opvang, hulp- of dienstverlening.
- Gebouwen voor het leveren van administratieve diensten of producten, het verrichten van administratieve werkzaamheden of het verrichten van financiële transacties.
- Gebouwen voor het bieden van onderwijs, opleidingen, vorming of cursussen.

Reikwijdte type A inrichting

Op grond van artikel 1.4, lid 1 van het Activiteitenbesluit is de reikwijdte van het Activiteitenbesluit voor type A inrichtingen bepaald. Dit artikel stelt namelijk dat: 'Degene die een inrichting type A drijft voldoet aan de bij of krachtens dit besluit gestelde regels. Afdeling 1.2 is niet van toepassing ten aanzien van een inrichting type A.' Afdeling 1.2 betreft de melding, hieruit is te concluderen dat type A inrichtingen niet meldingsplichtig zijn.

Verder dient een ieder die loost¹⁹ vanuit een inrichting type A voor het lozen waarvoor de beheerder bevoegd gezag is te voldoen aan de bij of krachtens dit besluit gestelde regels, met uitzondering van afdeling 1.2.

¹⁹ Onder lozen wordt op grond van artikel 1.1 van het Activiteitenbesluit verstaan:

De provincie is geen bevoegd gezag voor type A inrichtingen, maar de gemeente waar de inrichting is gelegen. Derhalve zal het voor Provincie Noord-Holland voor de type A inrichtingen geen verschil maken wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt.

In de Bijlage II Definitie type A, B, C inrichting Activiteitenbesluit is opgenomen hoe de definitie volgens het Activiteitenbesluit is voor een type A inrichting is.

4.5.2. Type B inrichtingen

Onder type B inrichtingen vallen onder meer inrichtingen die onder de oude 8.40 AMvB's vallen en inrichtingen uit onder andere de metaalelektro-industrie, tandheelkundige laboratoria, zeefdrukkerijen en een deel van de afvalverwerkende inrichtingen vallen onder dit type. Voor dit type inrichtingen geldt geen vergunningsplicht: op deze inrichtingen is het gehele Activiteitenbesluit van toepassing. Deze inrichtingen moeten bij oprichting of wijziging van de inrichting wel een melding doen bij het bevoegd gezag.

Reikwijdte type B inrichting

Op grond van artikel 1.4, lid 2 moet degene die een inrichting type B drijft aan de bij of krachtens dit besluit gestelde regels voldoen. Dit is in tegenstelling tot een type A inrichting ook afdeling 1.2, de melding. Een type B inrichting is dus wel meldingsplichtig.

Verder dient een ieder die loost vanuit een inrichting type B voor het lozen waarvoor de beheerder bevoegd gezag is te voldoen aan de bij of krachtens dit besluit gestelde regels, met uitzondering van afdeling 1.2.

Naast type B inrichtingen bestaan er ook type B+' inrichtingen.²⁰ Voor dit type inrichting is het door het bevoegd gezag benodigd een instemmende beschikking af te geven. De reden van het afgeven van deze instemmende beschikking is ter voorkoming van de oprichting van inrichtingen die 'criminele' activiteiten verrichten of ter bescherming van het milieu. In tabel 1 is weergegeven voor welke type inrichting een instemmende beschikking benodigd is.

Categorie inrichting	Reden instemmende beschikking
Rioolwaterzuiveringsinstallaties	EU-recht (Milieueffectrapportage (Mer)-beoordeling) en Wet geluidhinder
Combibedrijven	EU-Kaderrichtlijn afvalstoffen
Autodemontage	Bibobtoets ²¹ in verband met doelmatig beheer afval
Metaalrecycling	Bibobtoets in verband met EU-recht (Mer-beoordeling)

het brengen van:

1. afvalwater of andere afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen in een oppervlaktewaterlichaam;
2. afvalwater of overige vloeistoffen op of in de bodem;
3. afvalwater of andere afvalstoffen in een openbaar hemelwaterstelsel;
4. afvalwater of andere afvalstoffen in een openbaar ontwateringstelsel;
5. afvalwater of andere afvalstoffen in een openbaar vuilwaterriool;
6. afvalwater of andere afvalstoffen in een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, of;
7. afvalwater of andere afvalstoffen met behulp van een werk niet zijnde een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater op een zuiveringstechnisch werk

²⁰ Ontwerp-ministeriële regeling en wijziging van het activiteitenbesluit zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2010, nummer 4349 van 17 maart 2010

²¹ BIBOB staat voor Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur. Overheden kunnen de achtergrond van een bedrijf of persoon onderzoeken bij een af te geven of afgegeven vergunning of een subsidie of bij het gunnen van een overheidsopdracht

Opslag autobanden	Bibobtoets in verband met doelmatig beheer afval
Opslag grond en bagger	Tijdelijk tot kwalibo-beoordeling is gekoppeld aan Bibob

Tabel 1 Categorieën inrichtingen die instemmende beschikking benodigd hebben

Maatwerkvoorschriften

Tevens is het voor het bevoegd gezag, de provincie, mogelijk om naast de standaard voorschriften uit het Activiteitenbesluit maatwerkvoorschriften op te stellen voor type B(‘+’) inrichtingen. De mogelijkheid tot het opstellen van maatwerkvoorschriften is opgenomen in hoofdstuk 4.5.7 Maatwerkvoorschriften. Maatwerkvoorschriften zijn voorschriften die naast de standaard voorschriften uit het Activiteitenbesluit kunnen worden opgesteld door het bevoegd gezag. Maatwerkvoorschriften kunnen te allen tijde worden opgelegd aan de hand van klachten of aanvraag door derden, na constatering van een handhaver, of op verzoek van de aanvrager.

Bevoegdheid

Uitgangspunt voor de bevoegdheidsverdeling van het IPO is dat gemeenten bevoegd gezag zijn voor de omgevingsvergunning, en dus ook de afhandeling van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit van afvalgerelateerde inrichtingen (niet zijnde IPPC/BRZO) op het moment van inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit van het Activiteitenbesluit.²² Voor de afvalgerelateerde inrichtingen blijft de provincies voorlopig het milieudeel van de omgevingsvergunning uitvoeren. Dit betekent in het kader van het Activiteitenbesluit dat de provincie de reguliere vergunning opstelt, de maatwerkvoorschriften opstelt en meldingen afhandelt. De provincie voert ook het toezicht en de handhaving uit op het milieudeel van de omgevingsvergunning van afvalgerelateerde bedrijven op het moment van inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit

Als gevolg van de 10-tonsdiscussie zal de provincie voor de branchebedrijven die meer dan 10 ton gevaarlijk afval op enig moment in de inrichting hebben en die per 01 januari 2011 onder het Activiteitenbesluit zouden komen te vallen als type B inrichting de bevoegdheid blijven behouden. Deze inrichtingen worden namelijk aangemerkt als IPPC-inrichting. Hierdoor is het Activiteitenbesluit niet van toepassing is voor deze inrichtingen. Het betreft de inrichtingen gemeentewerven, sorteerbedrijven en gevaarlijk afvalinzamelaars.

Naar het standpunt van het IPO is aangenomen dat de gemeente bevoegd gezag zal worden voor de type B(‘+’) inrichtingen na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit. De provincie zal echter bevoegd blijven voor het milieudeel. Dit betekent in het kader van het Activiteitenbesluit dat de provincie bevoegd is voor het opstellen van de reguliere vergunning, maatwerkvoorschriften en afhandeling van meldingen.

Als gevolg van de 10-tonsdiscussie blijft de provincie bevoegd gezag voor de gemeentewerven, sorteerbedrijven en gevaarlijk afvalinzamelaars.

Voor de type ‘B+’ inrichting dient de provincie een instemmende beschikking af te geven op grond van de EU Kaderrichtlijn afvalstoffen, EU-recht (Mer-beoordeling), Wet geluidhinder of BIBOB alvorens de algemene regels uit het Activiteitenbesluit van toepassing zijn.

Deze bevoegdheidsverdeling zal echter wijzigen wanneer de RUD’s inwerking treden. De RUD’s zullen naast de andere basistaken ook de reguliere vergunning, maatwerkvoorschriften en meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit afhandelen. Dit wordt verder toegelicht in hoofdstuk 4.6 Regionale uitvoeringsdiensten.

²² Brief Werkgroep IPO Activiteitenbesluit, Inspraakreactie ontwerp wijzigingsbesluit BARIM (2^o tranche, 2^o fase), 16 april 2010

In de Bijlage II Definitie type A, B, C inrichting Activiteitenbesluit is opgenomen hoe de definitie volgens het Activiteitenbesluit is voor een type B inrichting is.

4.5.3. Type C inrichtingen

Type C inrichtingen zijn inrichtingen waarvoor de vergunningplicht blijft gelden, ook na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit. Een uitzondering zijn de IPPC-bedrijven, zij zullen niet onder de werking van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit komen te vallen. IPPC-bedrijven blijven vooralsnog vergunningplichtig. Type C inrichtingen zijn inrichtingen waarvan de activiteiten een grotere negatieve invloed kunnen hebben op het milieu. Als een type C inrichting wordt opgericht of als er iets in de inrichting verandert, moet dit te worden gemeld en vergund.

Een type C inrichting moet voldoen aan de voorschriften van het Activiteitenbesluit en

- heeft daarnaast de verplichting tot het hebben van een milieuvergunning, of;
- moet daarnaast voldoen aan de voorschriften van een specifiek branchegericht besluit.

Reikwijdte type C inrichting

Op grond van artikel 1.4, lid 3 moet degene die een inrichting type C drijft voldoen aan de regels gesteld bij of krachtens:

- a. hoofdstuk 3; dit hoofdstuk heeft betrekking op activiteiten binnen inrichtingen. Hierbij valt te denken aan het afvalwaterbeheer door middel van lozingen; installaties, hierbij valt te denken aan warmtekrachtinstallaties en windturbines; bepaalde voorzieningen als het wassen van motorvoertuigen en het opslaan van propaan;
- b. artikel 4.18 ten aanzien van een warmtekrachtinstallatie waarop paragraaf 3.2.1, van toepassing is;
- c. artikel 4.6 voor zover het het opslaan van ten hoogste 3.000 liter gasolie, smeerolie en afgewerkte olie bij een inrichting als bedoeld in artikel 3.17, betreft;
- d. paragraaf 4.8.2, voor zover het gaat om een inrichting waar gelegenheid wordt geboden voor het afmeren van pleziervaartuigen die gewoonlijk wordt aangedaan door zeegaande pleziervaartuigen;
- e. hoofdstuk 1, hierin staan de algemene bepalingen en de indieningvereisten voor meldingen vermeldt; afdelingen 2.1, deze betreft de zorgplicht; 2.2, deze afdeling betreft lozingen op of in de bodem; 2.4, deze afdeling betreft bodembeschermende voorzieningen bij bodembedreigende activiteiten; en 2.10, daarin staat de financiële zekerheid vermeld ter dekking van de aansprakelijkheid die voortvloeit uit verontreiniging en hoofdstuk 6, de overgangs- en slotbepalingen, voor zover deze betrekking hebben op activiteiten binnen de inrichting waarop de regels, bedoeld in de onderdelen a tot en met e van toepassing zijn.

Verder dient een ieder die loost vanuit een inrichting type C voor het lozen waarvoor de beheerder bevoegd gezag is te voldoen aan bovengenoemde regels, met uitzondering van afdeling 1.2.

Tevens is het mogelijk om naast de standaard voorschriften in het Activiteitenbesluit maatwerkvoorschriften op te stellen voor type C inrichtingen. Maatwerkvoorschriften zijn voorschriften die kunnen worden vastgesteld naast de standaard voorschriften uit het Activiteitenbesluit. De mogelijkheid tot het opstellen van maatwerkvoorschriften is opgenomen in hoofdstuk 4.5.7 Maatwerkvoorschriften.

Door de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit zal er voor de bevoegdheid van type C inrichtingen voor Provincie Noord-Holland niets wijzigen. Zij zullen onder de bevoegdheid van de provincie blijven vallen.

In de Bijlage II Definitie type A, B, C inrichting Activiteitenbesluit is opgenomen hoe de definitie volgens het Activiteitenbesluit is voor een type C inrichting is.

In onderstaande tabel, Tabel 2, is samenvattend weergegeven voor welke type inrichtingen de provincie als bevoegd gezag fungeert, en wat deze inrichtingen tegenover het bevoegd gezag dienen te verrichten.

Inrichting	Meldingsplichtig	Bevoegd gezag	Opmerking
Type A	Nee	Gemeente	
Type B	Ja	Gemeente, provincie voor milieudeel	
Type 'B+'	Ja	Gemeente, provincie voor milieudeel	Instemmende beschikking vereist
Type C	Nee	Provincie	

Tabel 2 Type inrichtingen Activiteitenbesluit

4.5.4. Opbouw Activiteitenbesluit

In deze paragraaf wordt de opbouw van het Activiteitenbesluit toegelicht. Dit heeft als doel om de van toepassing zijnde hoofdstukken uit het Activiteitenbesluit per inrichting weer te geven. Het Activiteitenbesluit is in zes hoofdstukken verdeeld. De wijze waarop deze hoofdstukken van toepassing zijn, is afhankelijk van het type inrichting. Zoals hierboven in de reikwijdte bij het type inrichtingen is vermeld is niet elk hoofdstuk van toepassing op elk type inrichting. In deze paragraaf worden enkele belangrijke aspecten per hoofdstuk behandeld. Daardoor wordt inzichtelijk gemaakt welke aspecten voor de desbetreffende typen inrichtingen gelden.

Hoofdstuk 1 Algemeen

In afdeling 1.1 van dit hoofdstuk zijn de begripsbepalingen zoals de indeling in drie type inrichtingen, de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit, welke inrichtingen vallen wel of niet onder het Activiteitenbesluit, en procedurele bepalingen opgenomen. De regels ten aanzien van het indienen van een melding zijn ook opgenomen in dit hoofdstuk. Verder is aangegeven welke onderdelen uit het Activiteitenbesluit per type inrichting van toepassing kunnen zijn.

Hoofdstuk 2 Inrichtingsgerelateerde aspecten

Dit hoofdstuk bevat de algemene inrichtinggerelateerde voorschriften, die van toepassing zijn op alle inrichtingen die onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit vallen. Ook zijn in dit hoofdstuk een aantal algemene bepalingen per milieuaspect geregeld. Hierbij valt te denken aan de zorgplicht, lozingen, lucht bodem en meerdere milieuaspecten.

Hoofdstuk 3 Bepalingen met betrekking tot activiteiten in inrichtingen, tevens geldend voor inrichtingen type C

In dit hoofdstuk staan de voorschriften ten aanzien van activiteiten, die tevens gelden voor de type C inrichtingen, de vergunningsplichtige inrichtingen. Het gaat hierbij voornamelijk om activiteiten die betrekking hebben op het lozen en behandelen van hemel- en (huishoudelijk) afvalwater, activiteiten die betrekking hebben op installaties als warmtekrachtinstallaties en windturbines, en bepaalde voorzieningen als het wassen van motorvoertuigen en het opslaan van propaan komen in dit hoofdstuk aan bod.

Hoofdstuk 4 Bepalingen met betrekking tot overige activiteiten in inrichtingen, niet geldend voor inrichting type C met uitzondering van het lozen op oppervlaktewater

Dit hoofdstuk bevat de gebruikelijke algemene regels ingedeeld naar activiteit. Deze voorschriften zijn niet rechtstreeks werkend voor type C inrichtingen. Als een type C inrichting een activiteit uitvoert die in hoofdstuk 4 is opgenomen, zullen de hieraan gerelateerde voorschriften in de milieuvergunning moeten worden opgenomen. Een uitzondering hierop vormen de voorschriften met betrekking tot lozingen op het oppervlaktewater. Deze kunnen namelijk wel direct van toepassing zijn op type C inrichtingen.

Hoofdstuk 5 Wijzigen van AMvB's

In dit hoofdstuk zijn de diverse wijzigingen weergegeven die bij het inwerkingtreden van het Activiteitenbesluit worden doorgevoerd. Bijvoorbeeld het Besluit Beheer Autowrakken, Besluit Glastuinbouw en Besluit omgevingslawaai.

Hoofdstuk 6 Overgangs- en slotbepalingen

In dit hoofdstuk is het overgangsrecht voor bestaande inrichtingen geregeld. Het betreft algemeen overgangsrecht voor bestaande inrichtingen met een Wm-vergunning, Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo)-vergunning of nadere eisen die op grond van een voormalige 8.40 AMvB zijn opgelegd. Naast het algemene overgangsrecht is voor diverse specifieke activiteiten eveneens overgangsrecht opgenomen.

Bijlage 1: Lijst van vergunningsplichtige inrichtingen

In deze bijlage worden alle bedrijven vermeldt die vergunningsplichting zijn.

Zoals eerder genoemd komt bijlage 1 van het Activiteitenbesluit met de limitatieve lijst van vergunningsplichtige activiteiten te vervallen, deze zal worden vervangen door bijlage 1 van het Bor.

4.5.5. Fasering

Het doel van het Activiteitenbesluit is om zoveel mogelijk inrichtingen onder de werking van dit besluit te brengen, en uiteindelijk alle mogelijk inrichtingen onder het Activiteitenbesluit te brengen. De keuze om bedrijfstakken onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen heeft te maken met de aspecten 'homogeniteit van de bedrijfstak' en 'omvang van de bedrijfstak'.²³ Indien een bedrijfstak niet homogeen van aard is, dan ligt het stellen van algemene regels niet voor de hand. Hoe groter de bedrijfstak, hoe groter het aantal inrichtingen is dat onder de werking van het Activiteitenbesluit komt te vallen. Daarom ligt het ook niet voor de hand om bedrijfstakken met een beperkt aantal inrichtingen onder algemene regels onder te brengen. De inspanning die daarvoor vereist is weegt niet op tegenover de winst die het zou moeten opleveren om de inrichtingen onder algemene regels te brengen. Om de verscheidene bedrijfstakken onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen is gebruikt gemaakt van fasen, die in dit onderdeel zullen worden toegelicht.

Eerste fase

Met de inwerkingtreden van het Activiteitenbesluit op 01 januari 2008 is de eerste fase van het project modernisering van de algemene regels afgerond.

In deze eerste fase zijn de voormalige 8.40 AMvB's herzien en samengevoegd en zijn in geheel Nederland circa 37.000 voorheen Wm-vergunningplichtige inrichtingen en 1.300 voorheen Wvo-vergunningplichtige activiteiten onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht.²⁴ Dit heeft geresulteerd in gelijke regels voor de inrichtingen die onder de werking

²³ Ontwerp-ministeriële regeling en wijziging van het activiteitenbesluit zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2010, nummer 4349 van 17 maart 2010.

²⁴ Van Vliet Milieumanagement, 2006. Rapport onderzoek vergunningplichtige activiteiten naar algemene regels na 2007. Erik van Vliet Milieumanagement en Advies, november 2006.

van het Activiteitenbesluit vallen en een efficiencywinst in de vorm van een aanzienlijke vermindering van de administratieve lasten.

Met deze eerste fase is de beoogde eindsituatie is nog niet bereikt. Daarom, maar ook omdat het kabinet de ambitie heeft om de regeldruk voor bedrijven merkbaar te verminderen en daarmee gepaard gaand de wet- en regelgeving te vereenvoudigen en de administratieve lasten voor bedrijven terug te dringen, worden in het kader van de tweede fase van het project modernisering van de algemene regels meer vergunningplichtige inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit.²⁵

Tweede fase

Door de tweede tranche van de tweede fase worden ongeveer 3.600 inrichtingen in Nederland onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Het betreft ongeveer 1.830 inrichtingen waarvoor de vergunningplicht komt te vervallen en algemene regels gaan gelden.²⁶ Binnen Provincie Noord-Holland komen circa 430 bedrijven onder het Activiteitenbesluit te vallen, waarvan circa 200 bedrijven onder de meldingsplicht worden gebracht. Doordat er een groot aantal inrichtingen onder de meldingsplicht komen te vallen zal dit ook effect hebben op de werkwijze binnen de organisatie.

Voor de overige inrichtingen wordt een vergunning met uitgebreide voorbereidingsprocedure vervangen door een vergunning met een reguliere voorbereidingsprocedure in combinatie met algemene regels (vergunning zonder voorschriften). Met de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase is het eindpunt van de tweede fase overigens niet bereikt. Ook na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase wordt er in het kader van de nieuwe VROM-regelgeving naar gestreefd om nog meer vergunningplichtige inrichtingen onder algemene regels te brengen. Dit zal gebeuren door de derde tranche van de tweede fase.

Eerste tranche van de tweede fase

In de eerste tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit zijn zeven bedrijfstakken geheel of gedeeltelijk onder de werking van het Activiteitenbesluit komen te vallen. In de eerste tranche zijn de bedrijfstakken die relatief snel en eenvoudig onder de werking van het Activiteitenbesluit konden worden gebracht ondergebracht. In tabel 3 zijn de betreffende bedrijfstakken weergegeven.

Bedrijfstakken die onder de eerste tranche van de tweede fase zijn ondergebracht
recreatieve visvijvers
humane crematoria
Vellenoffsetdrukkerijen
mechanische textielverwerking
laboratoria en praktijkruimten
natuursteenbewerkende industrie
koude vleesverwerking

Tabel 3 Bedrijfstakken eerste tranche van de tweede fase

Tweede tranche van de tweede fase

Zoals eerder vermeld betreft het afstudeeronderzoek de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit. In de tweede tranche worden de afvalgerelateerde bedrijven onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Dit zijn in totaal circa 430 inrichtingen binnen Provincie Noord-Holland. Van deze inrichtingen is de autodemontage de grootste branche met een aantal van circa 100 inrichtingen. Op deze branche zal de impact dat ook

²⁵ Besluit van 9 november 2009, houdende wijziging van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (nieuwe activiteiten in en reparaties van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer) zoals gepubliceerd in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, nummer 479, jaargang 2009

²⁶ Ontwerp-ministeriële regeling en wijziging van het activiteitenbesluit zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2010, nummer 4349 van 17 maart 2010

grote invloed hebben wanneer deze inrichtingen meldingsplichtig worden. De betreffende bedrijfstakken die in de tweede tranche van de tweede fase onder het Activiteitenbesluit komen te vallen zijn weergegeven in tabel 4.

Bedrijfstakken die onder de tweede tranche van de tweede fase worden ondergebracht
Inrichtingen ter ondersteuning van openbare werken, bijvoorbeeld gemeentewerven, milieustraten en onderhoudssteunpunten
Autodemontagebedrijven
Inzameling en opslag van autobanden en tweedehands accu's
Kunststof-, metaal- en papierrecycling
Bunkerstations voor de binnenvaart
Rioolwaterzuiveringsinstallaties
Handel in antieke en tweedehands bouwmaterialen
Combinaties van bovenstaande

Tabel 4 Bedrijfstakken tweede tranche van de tweede fase

4.5.6. Bor en Activiteitenbesluit

Het ontwerpbesluit van 17 maart 2010 met daarin de wijziging tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit bevat ook een wijziging van het Bor. Voor een aantal activiteiten is namelijk eerst een instemmende beschikking vereist alvorens de algemene regels van toepassing zijn. Zoals in hoofdstuk 4.5.2 Type B inrichtingen aangegeven gaat het enerzijds om activiteiten waarvoor op grond van EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling²⁷ een instemmende beschikking moet worden afgegeven. De reguliere vergunning wordt afgegeven indien de uitkomst van de MER-beoordeling niet leidt tot het maken van een milieueffectrapport. Anderzijds gaat het om activiteiten waarvoor het bevoegd gezag een lokale toets moet uitvoeren, inhoudende of een bepaalde inrichting zich mag vestigen op de beoogde locatie. Nadat deze instemmende beschikking is verleend zijn op de activiteit de algemene regels van het Activiteitenbesluit van toepassing.

Voor Provincie Noord-Holland betekent dit dat zij voor bepaalde inrichtingen (type 'B+') eerst een instemmende beschikking dient af te geven, alvorens de algemene regels uit het Activiteitenbesluit van toepassing zijn.

4.5.7. Maatwerkvoorschriften

Wanneer er een melding wordt gedaan waarvoor de provincie bevoegd gezag is, of waarvoor de provincie het milieudeel uit de Wabo voor de melding af dient te handelen (type B ('+') inrichtingen) is het mogelijk om voor bepaalde voorschriften maatwerkvoorschriften op te stellen. Dit is eveneens mogelijk voor type C inrichtingen, waarvoor bepaalde delen uit het Activiteitenbesluit ook van toepassing zijn. Maatwerkvoorschriften zijn voorschriften die naast de standaard voorschriften uit het Activiteitenbesluit kunnen worden opgesteld door het bevoegd gezag. Maatwerkvoorschriften kunnen te allen tijde worden opgelegd aan de hand van klachten of aanvraag door derden, na constatering van een handhaver, of op verzoek van de aanvrager.

De voorschriften die zijn gesteld in het Activiteitenbesluit zijn op bepaalde punten dusdanig generiek zodat deze niet op alle inrichtingen toe te passen zijn. Derhalve is voor het bevoegd

²⁷ Richtlijn nr. 85/337/EEG betreffende de milieu- effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten

gezag, in dit geval de provincie, mogelijk om voor deze voorschriften maatwerkvoorschriften op te stellen die in tegenstelling tot de eis in het gestelde voorschrift de drijver van de inrichting óf verruiming óf beperkingen van de desbetreffende activiteit opleggen. Maatwerkvoorschriften zijn voorschriften als bedoeld in artikel 8.42, eerste lid, van de Wm, inhoudende:

1. een beschikking waarbij het bevoegd gezag aanvullende eisen stelt; dan wel
2. een ontheffing waarbij het bevoegd gezag de daarbij aangewezen bepalingen niet van toepassing verklaart al dan niet onder het stellen van beperkingen of voorwaarden.

In Bijlage III Maatwerkvoorschriften in het Activiteitenbesluit is een limitatieve lijst opgenomen met daarin de hoofdstukken waarvoor het mogelijk is om maatwerkvoorschriften te stellen.

In deze limitatieve lijst staan de onderdelen waarop het de provincie mogelijk is gemaakt maatwerkvoorschriften op te stellen. Het blijft echter aan de provincie zelf of ze maatwerkvoorschriften op inrichtingen toe gaan passen.²⁸ Dit dient per situatie te worden afgewogen. De afweging bestaat uit het feit of de provincie maatwerkvoorschriften moet of wilt opstellen. Wanneer er bijvoorbeeld klachten zijn over de inrichting, dan kan de provincie overwegen maatwerkvoorschriften op te stellen. Verder zal er specifiek per inrichting gekeken moeten worden of deze aan de voorschriften uit het Activiteitenbesluit kan voldoen. Wanneer dit niet het geval is zal er een overweging gemaakt moeten worden of er maatwerkvoorschriften toegepast moeten worden. Dit kan dan in de vorm van een verruiming of beperking van de voorschriften uit het Activiteitenbesluit voor de aangevraagde activiteit.

Voor bestaande inrichtingen waarvoor voorafgaand aan inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit een vergunning gold worden op grond van artikel 6.1 Activiteitenbesluit de voorschriften van die vergunning gedurende drie jaren na inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase aangemerkt als maatwerkvoorschriften. Dit geldt echter niet voor alle voorschriften die in de vergunning zijn opgesteld.²⁹

Indien de voorschriften uit de vergunning strenger zijn dan die uit het Activiteitenbesluit en het wel mogelijk is maatwerkvoorschriften op te stellen geldt een overgangstermijn van drie jaar en is het mogelijk om na deze drie jaar de vergunningsvoorschriften als maatwerkvoorschriften aan te schrijven, mits onderbouwd.

Indien de voorschriften uit de vergunning strenger zijn dan die uit het Activiteitenbesluit en het niet mogelijk is maatwerkvoorschriften op te stellen geldt geen overgangstermijn.

Indien de voorschriften uit de vergunning ruimer zijn dan die uit het Activiteitenbesluit dient de inrichting binnen zes maanden aan de voorschriften uit het Activiteitenbesluit te voldoen.

Door de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit is er voor de provincie op bepaalde punten de mogelijkheid gekomen om maatwerkvoorschriften op te stellen waar het voor de inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit niet mogelijk was. Voor het opstellen van maatwerkvoorschriften zullen de vergunningverleners kennis dienen te verkrijgen van de mogelijkheid tot het opstellen hiervan.

Voor bestaande inrichtingen gelden op grond van het overgangsrecht, indien het voor het bevoegd gezag mogelijk is maatwerk op te stellen, de huidige vergunningsvoorschriften drie jaar als maatwerkvoorschriften. Na deze drie jaar dient de provincie te overwegen of ze eventueel nog maatwerkvoorschriften willen opleggen.

²⁸ Interview dhr. J.M. van der Putte

²⁹ Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer, hoofdstuk 6 Overgangsrecht

4.5.8. Rol IPO in het Activiteitenbesluit

Op 17 maart 2010 is het concept van het Activiteitenbesluit in de Staatscourant gepubliceerd. Het VROM heeft het IPO de gelegenheid gegeven inspraak op de inhoud van dit concept te geven. De medewerkers van de provincies, hiermee worden de handhavers en vergunningverleners bedoeld, dienen namelijk per 01 januari 2011 met het Activiteitenbesluit te werken. Wanneer de regels in dit besluit niet goed toe te passen zijn op/voor de inrichtingen zou dit problemen kunnen opleveren.

De twaalf provincies binnen Nederland hebben een werkgroep samengesteld, IPO werkgroep Activiteitenbesluit, die gebundeld de reacties op het Activiteitenbesluit hebben aangeleverd. Binnen Provincie Noord-Holland is er door de vergunningverleners, handhavers en juristen naar de inhoud, handhaafbaarheid en rechtmatigheid van de voorschriften gekeken. Hieruit bleek dat er een aantal punten in het conceptbesluit niet duidelijk (genoeg) waren voorgeschreven. Deze punten zijn doorgestuurd naar de IPO werkgroep Activiteitenbesluit.

Inhoudelijk zijn er in het ontwerp van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit een achttal punten uitgelicht en door middel van een brief³⁰ met daarbij de complete lijst van opmerkingen gemaakt door alle provincies verzonden naar VROM.

De punten in het concept besluit waar de provincies hun opmerkingen op hebben zijn de volgende:

1. IPPC; er heerst onduidelijkheid over de herziening van de IPPC richtlijn. In de tekst van het BARIM wordt geanticipeerd op de IPPC-herziening die nog zal moeten worden vastgesteld. Toetsing vindt altijd plaats aan de IPPC-richtlijn. Indien een bedrijf als IPPC is aan te merken, zal het BARIM niet van toepassing zijn;
2. Reguliere Wabo-procedure; in het ontwerp wordt aangegeven dat de vergunningsplicht voor circa 1800 bedrijven zal worden vervangen door een meldingsplicht. Voor Noord-Holland betreffen het circa 200 inrichtingen. Echter, het IPO wijst in de brief er op dat voor een groot deel van deze bedrijven de vergunningplicht (in de vorm van de uitgebreide procedure) voortsnog wordt vervangen door een 'lichtere' vorm van de vergunningsplicht (in de vorm van de reguliere procedure).
3. Wabo/Bor/BARIM; de provincies merken op dat de diverse wijzigingen en ontwerp wijzigingen in de wet- en regelgeving in deze periode, die bovendien aan elkaar gerelateerd zijn, het beoordelen van het ontwerpbesluit niet makkelijk maakt. Daarom wordt extra aandacht gevraagd voor een goede afstemming van de verschillende wet- en regelgeving en voor een meer uitgebreidere toelichting met extra aandacht voor de afstemming hierop.
4. Bevoegd gezag; de tekst in het besluit geeft niet duidelijk weer of Gedeputeerde Staten bevoegd gezag is voor slechts het milieudeel of voor alle toestemmingen betreffende de inrichtingen waarvoor een omgevingsvergunning vereist is.
5. Acceptatie van afvalstoffen; in het belang van een goed ketenbeheer en effectieve en efficiënte toezicht en handhaving vinden provincies het belangrijk dat een reguliere procedure van toepassing zou moeten zijn voor de goedkeuring van het Acceptatie afvalstoffen en Verwerkingsbeleid. Het ontwerpbesluit biedt deze mogelijkheid niet.
6. Brandveiligheidsvoorschriften in relatie tot het Gebruiksbesluit; door de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit worden een groot aantal afvalverwerkende bedrijven met grootschalige opslag van brandbare afvalstoffen onder de algemene regels gebracht. Het Gebruiksbesluit en het Activiteitenbesluit voorzien echter onvoldoende in de brandveiligheidssituatie bij deze inrichtingen.

³⁰ Brief Werkgroep IPO Activiteitenbesluit, Inspraakreactie ontwerp wijzigingsbesluit BARIM (2^e tranche, 2^e fase), 16 april 2010

7. BIBOB; doordat de algemene regels van toepassing zijn op inrichtingen zonder dat daarvoor een vergunning moet worden aangevraagd (type A en B-inrichtingen) is het nog wel mogelijk dat er een zogenaamde BIBOB-toets kan worden uitgevoerd. Dit is mogelijk voor een vijftal branches. Er wordt graag gezien dat dit voor meerdere branches mogelijk wordt gemaakt.
8. Handhaafbaarheid. in de voorschriften zijn veel begrippen opgenomen die niet handhaafbaar zijn en daarom tot discussies en verschillende interpretaties kunnen leiden, enkele voorbeelden hiervan zijn aanvaardbaar, afdoende en deugdelijk.

Voor de provincie hebben deze onduidelijkheden in het concept wijzigingsbesluit invloed op de toekomstige manier van werken. Tevens zullen deze onduidelijkheden invloed hebben op dit afstudeeronderzoek. Wanneer deze vragen niet helder kunnen worden gekregen zal bijvoorbeeld de bevoegdheidsverdeling tussen de provincies en gemeenten verkeerd kunnen worden meegenomen in dit onderzoek.

Door onduidelijkheden op bovenstaande punten is voor de provincie kan niet op alle punten inzichtelijk worden gemaakt wat er na de inwerkingtreding van de tweede fase van de tweede tranche van het Activiteitenbesluit en na inwerkingtreding van de Wabo zal plaatsvinden en zullen er aannames worden gedaan betreffende de reguliere en uitgebreide Wabo procedure. Wanneer deze wel of te niet dienen te worden toegepast. Er wordt aangenomen dat deze wel dienen te worden toegepast.

4.6. Regionale uitvoeringsdiensten

In voorgaande paragrafen zijn de Wm, Wabo, Activiteitenbesluit en de Bor in relatie tot het Activiteitenbesluit behandelt. In deze paragraaf zal de RUD's worden toegelicht. Het doel van de RUD's is dat deze bepaalde taken ten behoeve van in elk geval de provincies, gemeenten en waterschappen gaan vervullen.

Uit diverse onderzoeken³¹ is gebleken dat de uitvoering van de vergunningverlening, toezicht en handhaving op de VROM-regels in het hele land op orde moet worden gebracht. Dit zal gebeuren door middel van het creëren van een overkoepelende organisatie bestaande uit de provincie, gemeente en waterschappen: RUD's.

Door de invoering van de RUD's zal de bevoegdheidsverdeling van de vergunningverlening van het milieudeel binnen de omgevingsvergunning wijzigen. Wanneer de RUD's operationeel worden zullen zij de omgevingsvergunningverlening op zich nemen, en zal het milieudeel hiervan komen te vervallen bij de provincie. Ook zal de RUD het bevoegd gezag hiervoor worden. Dit is opgenomen in de package deal, die hieronder zal worden behandeld. In dit hoofdstuk wordt de werking van de RUD verder uitgelegd. Ook zal de relatie tussen de RUD en het Activiteitenbesluit aan bod komen.

³¹ Ontwikkeling kwaliteitscriteria Transitieprogramma, VROM, oktober 2009

Package deal

In de package deal hebben VROM, IPO en VNG³² overeenstemming bereikt over de vorming van zogenaamde 'uitvoeringsdiensten'. Kern van de package deal is dat alle partijen aangeven en uitdragen dat zij alle hoofdlijnen van het kabinetsstandpunt

Mans/eindbeeld/Wabo onderschrijven; alle partijen toezeggen de uitvoering van dit kabinetsstandpunt actief te ondersteunen en actief mee te werken aan de implementatie; in de Wabo wordt geregeld dat het bevoegd gezag voor de provinciale inrichtingen overgaat naar de gemeenten met uitzondering van de IPPC- en de BRZO-inrichtingen. Tot op het moment dat de regionale uitvoeringsorganisaties operationeel zijn, behouden de provincies de deelbevoegdheid voor het milieudeel van de omgevingsvergunning en de bevoegdheid voor de IPPC/BRZO-inrichtingen.

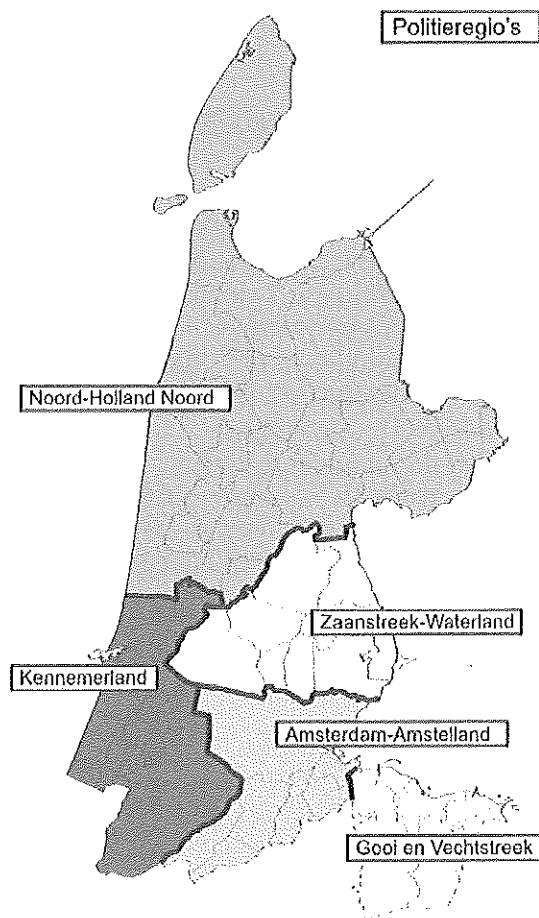
Voorop staat dat de gemeenten en de provincies samen RUD's oprichten en deze belasten met de uitvoering van een basistakenpakket bestaande uit de omgevingsvergunningverlening, het toezicht en de handhaving met betrekking tot activiteiten waarvoor de provincies nu bevoegd gezag zijn op grond van de Wm.³³ De provinciale besturen voeren de regie op de instelling. De RUD's opereren als ondersteunende diensten voor de deelnemende bestuursorganen. Die bestuursorganen (de colleges van Burgemeester & Wethouders (B&W) en het college van GS) blijven het bevoegd gezag en dragen de eindverantwoordelijkheid voor de taken van de regionale dienst.³⁴

Invoering

Op 23 maart 2010 heeft de Eerste Kamer besloten dat de RUD's niet bij de wet dient te worden opgelegd. Dit betekent dat gemeenten en provincies de vrijheid krijgen om bij de handhaving en het toezicht al dan niet te gaan samenwerken in omgevings- of regionale uitvoeringsdiensten. Provincie Noord-Holland gaat voor de vorming van RUD's. De indeling van deze uitvoeringsdiensten gaat volgens de 5 veiligheidsregio's³⁵ die Noord-Holland kent. Een streefdatum is echter nog niet bepaald.

De indeling van de RUD's die tot nu toe gaan worden vastgesteld is weergegeven in figuur 2.

Wanneer de RUD's inwerking treden zullen de taken bestaande uit de omgevingsvergunningverlening, het toezicht en de handhaving met betrekking tot activiteiten waarvoor de provincies nu bevoegd gezag is op grond van de Wm worden vervuld door de



Figuur 2 Indeling RUD's in provincie Noord-Holland

³² De Vereniging van Nederlandse gemeenten (VNG) is een besloten vereniging en neemt alleen vragen van haar leden, de gemeenten, in behandeling

³³ 'Werkdocument 2.1 van 1 mei 2010', Basistakenpakket RUD gewijzigd

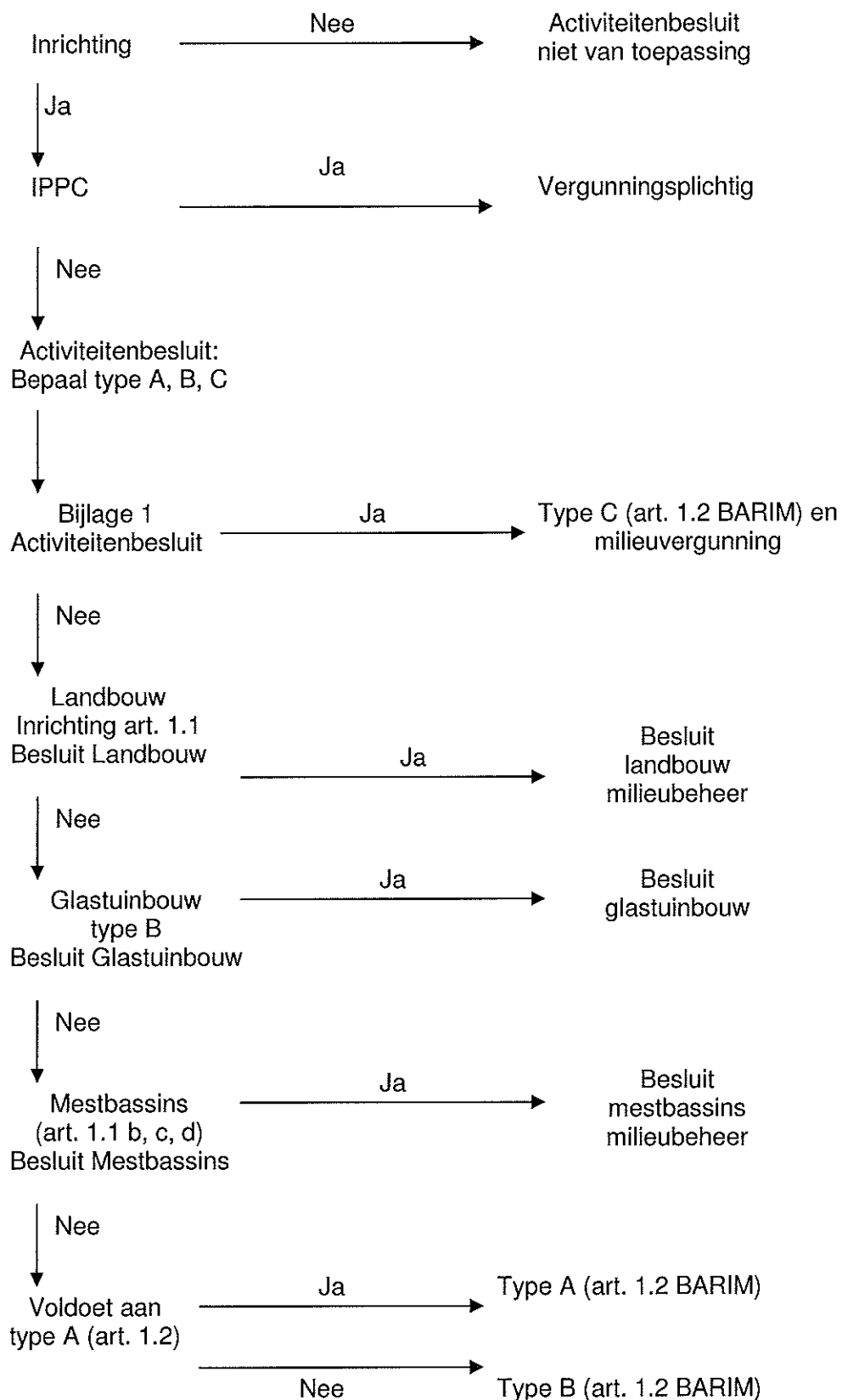
³⁴ Feitelijke vragen ontwerp van het Besluit omgevingsrecht en de Regeling Omgevingsrecht, VROM, 26 juni 2009

³⁵ Een veiligheidsregio is de wettelijk verplichte regionale organisatie van de brandweerzorg en geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen. Naast preventieve en repressieve taken wordt ook de samenwerking met politie, gemeentelijke en andere diensten in de wet op de veiligheidsregio's geregeld. De indeling van de veiligheidsregio's volgt de geografische indeling van de politieregio's

RUD's. Dit kan leiden tot een reorganisatie voor de sectoren Vergunningen en Handhaving binnen de provincie.

4.7. Huidige situatie

In dit hoofdstuk is beschreven welke type inrichtingen er op grond van het Activiteitenbesluit zijn en wat de reikwijdte deze inrichtingen zijn. In deze paragraaf wordt er door middel van een schema weergegeven welke stappen gevolgd moeten worden om te kunnen bepalen onder welk type inrichting van het Activiteitenbesluit een bepaalde inrichting valt en of deze wel of niet een vergunning nodig heeft voor het uitvoeren van bepaalde activiteiten. Wanneer een inrichting onder type A komt te vallen is namelijk geen meldingsplicht en geen vergunningsplicht. Wanneer een inrichting onder type B komt te vallen is de meldingsplicht wel van toepassing en dan zal de provincie ook bevoegd gezag zijn voor het milieudeel van de omgevingsvergunning. Type C inrichtingen komen geheel onder het bevoegd gezag van de provincie te vallen en zijn vergunningsplichtig en dienen voor bepaalde activiteiten een melding in het kader van het Activiteitenbesluit te doen. Hieronder is in Figuur 3 weergegeven hoe de huidige situatie verloopt.



Figuur 3 Huidige situatie bepaling type inrichting Activiteitenbesluit

Hieronder volgt een toelichting op het bovenstaande schema.

Inrichting: de eerste stap is het bepalen of het een inrichting betreft. Op grond van de artikel 1.1 Wm is een inrichting elke door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht. Wanneer het geen inrichting betreft is het Activiteitenbesluit niet van toepassing.

IPPC-inrichting: wanneer het wel een inrichting betreft moet worden gekeken of de inrichting onder de IPPC valt. Dit is te controleren door middel van artikel 8.1 van de Wm. Hierin staat namelijk vermeldt dat het verboden is zonder daartoe verleende vergunning een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort:

- a. op te richten;
- b. te veranderen of de werking daarvan te veranderen;
- c. of in werking te hebben.

Wanneer het dus het geval betreft dat een inrichting een IPPC-inrichting is, heeft deze op grond van artikel 8.1 een vergunning nodig.

Activiteitenbesluit: wanneer het een inrichting betreft die geen IPPC-inrichting is, is het Activiteitenbesluit van toepassing. Er dient na deze stap te worden gekeken of het een type A, B, of C inrichting betreft. Dit dient door middel van bijlage 1 van het Activiteitenbesluit. In deze bijlage staat vermeld of een inrichting vergunningplicht is.

Bijlage 1 Activiteitenbesluit: als een inrichting in bijlage 1 van het Activiteitenbesluit staat opgenomen, dan is er sprake van een *type C* inrichting. Dit betekent dat de desbetreffende inrichting een vergunning nodig heeft.

Besluiten: wanneer een inrichting niet in bijlage 1 van het Activiteitenbesluit is opgenomen dient er te worden nagegaan of deze inrichting onder het Besluit landbouw, Besluit glastuinbouw, of anderszins onder het Besluit mestbassins valt. Wanneer dit het geval is, is er namelijk sprake van een type C inrichting, dus is deze als nog vergunningplichtig op grond van het desbetreffende besluit, met de daarbij behorende voorschriften uit het Activiteitenbesluit.

Artikel 1.2 Activiteitenbesluit, type A of B: een inrichting die niet in bijlage 1 van het Activiteitenbesluit staat en niet onder een van de drie bovengenoemde besluiten valt, is een type A of B inrichting. Wanneer de inrichting onder de voorwaarden volgens artikel 1.2 van het Activiteitenbesluit onder inrichting type A valt, dan is er sprake van een type A inrichting. Wanneer deze niet onder de voorwaarden voor een type A inrichting valt, is er sprake van een type B inrichting. Een type A inrichting hoeft geen melding te maken bij het oprichten van zijn oprichting, een type B inrichting dient wel melding te doen bij het bevoegd gezag.

4.8. Toekomstige situatie

In deze paragraaf zal de toekomstige situatie in vergelijking met de huidige situatie worden toegelicht. Deze zal niet in grote mate veranderen. Er zal namelijk nog steeds moeten worden nagegaan of er sprake is van een inrichting aan de hand van artikel 1.1 van de Wm. Hierop volgend wordt er eveneens gekeken of de inrichting een IPPC inrichting betreft. Wanneer dit het geval is, is er sprake van een vergunningsplicht. Wanneer dit niet het geval is, is het Activiteitenbesluit van toepassing.

In tegenstelling tot de huidige situatie wordt bijlage 1 van het Activiteitenbesluit niet meer gehanteerd om vast te stellen of er sprake is van een type C inrichting, maar dit gebeurt door

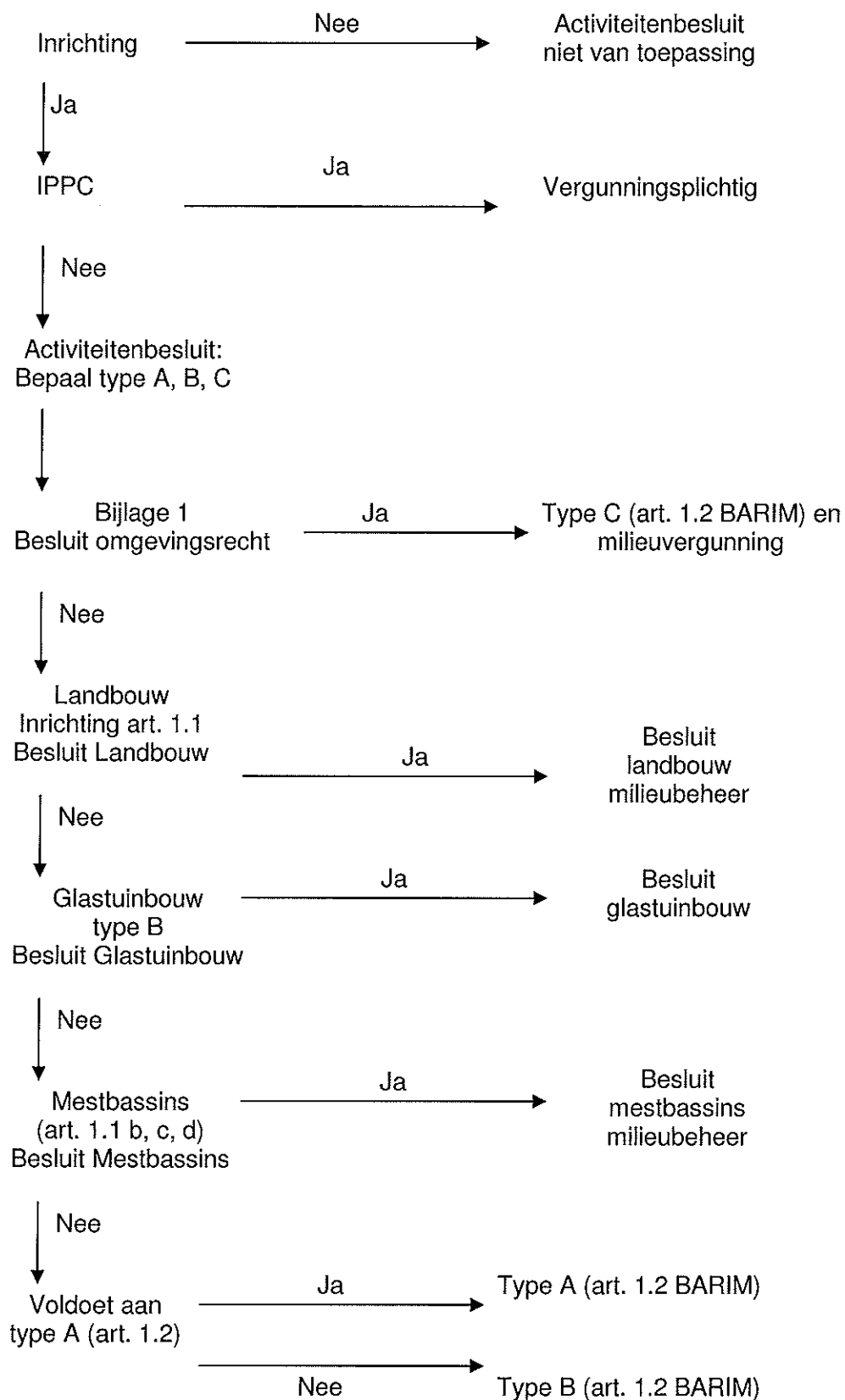
middel van bijlage 1 uit het Bor. In artikel 2.1 van het Bor staat namelijk vermeld dat in de volgende gevallen een omgevingsvergunning is vereist:

1. Als categorieën inrichtingen als bedoeld in artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer worden aangewezen de categorieën inrichtingen in bijlage I, onderdeel B, en onderdeel C;
2. Als categorieën vergunningplichtige inrichtingen worden aangewezen de categorieën inrichtingen waartoe een IPPC-installatie behoort en de categorieën inrichtingen die als zodanig zijn aangewezen in bijlage I, onderdeel B, en onderdeel C;
3. Als categorieën inrichtingen als bedoeld in artikel 41, derde lid, van de Wet geluidhinder, die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken, worden aangewezen de categorieën inrichtingen in bijlage I;
4. In afwijking van het eerste lid heeft de aanwijzing geen betrekking op inrichtingen voor de uitoefening van detailhandel, voor zover die aanwijzing uitsluitend zou gelden omdat in de inrichting stoffen, preparaten of andere producten worden op- of overgeslagen.

Na de vaststelling of een inrichting een type C inrichting is of niet, moet, evenals bij de huidige situatie, worden nagegaan of een van de drie besluiten van toepassing is op de inrichting. Het betreft het Besluit Landbouw, Besluit Glastuinbouw en Besluit Mestbassins. Wanneer dit het geval is, vallen de inrichtingen onder type C met de daarbij behorende regels uit het besluit.

Als de inrichting niet onder een van de besluiten valt, is er sprake van een type A of B inrichting. Dit onderscheid zal moeten worden gemaakt door middel van artikel 1.2 van het Activiteitenbesluit.

Hieronder is in Figuur 4 wordt bovenstaande weergegeven in een schema.



Figuur 4 Toekomstige situatie bepaling type inrichting Activiteitenbesluit

Zoals uit bovenstaand schema duidelijk is geworden zijn er ten opzichte van de huidige situatie niet veel wijzigingen, behalve het feit dat bijlage 1 van het Activiteitenbesluit komt te vervallen en zal worden vervangen door bijlage 1 van het Bor.

In de toekomstige situatie zullen er in tegenstelling tot de huidige situatie meerdere meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit worden gedaan. Dit heeft invloed op de werkwijze binnen de organisatie. Zoals eerder aangegeven zullen in de toekomstige situatie van de circa 430 inrichtingen circa 200 inrichtingen meldingsplichtig worden.



5. Huidige werkwijze

Uit voorgaande is duidelijk geworden welke type inrichtingen meldings- of vergunningsplichtig zijn. In dit hoofdstuk wordt de huidige situatie met betrekking tot de werkwijze van de Wm vergunningsaanvragen binnen Provincie Noord-Holland behandeld. Door middel van het weergeven van de huidige werkwijze, en deze te vergelijken met de toekomstige situatie, wordt de verandering in de werkwijze die zal optreden wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt weergegeven.

De opbouw van dit hoofdstuk zal als volgt zijn: te beginnen bij wanneer een Wm vergunning benodigd is, de hoeveelheid aanvragen die per jaar binnen komen, de aanvraag en behandeling van de vergunningsaanvraag, de aanvraag en behandeling van een 8.19 WM melding, de aanvraag en behandeling van een melding in het kader van het Activiteitenbesluit, en als laatste het bevoegd gezag.

5.1. Wanneer is een Wm-vergunning nodig

Op grond van artikel 8.1 Wm is verboden zonder daartoe verleende vergunning een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort:

- a) op te richten;
- b) te veranderen of de werking daarvan te veranderen, of;
- c) in werking te hebben.

In hoofdstuk 4.7 Huidige situatie is weergegeven wanneer een Wm vergunning benodigd is. Dit is wanneer er sprake is van een IPPC inrichting, of wanneer deze in bijlage 1 van het Activiteitenbesluit staat genoemd, dus een type C inrichting is.

5.2. Hoeveelheid Wm aanvragen per jaar

Voor de sector Vergunningen unit Branches wordt er gestreefd een aantal van 60 Wm vergunningen per jaar uit te laten gaan. Dit heeft te maken met het aantal aanvragen wat binnenkomt, en afgehandeld kan worden in verband met de te behalen tijdigheid en de bezetting. In het afgelopen jaar (2009) zijn er 44 vergunningen verleend, waarvan 7 in het eerste kwartaal, 9 in het tweede kwartaal, 18 in het derde kwartaal en 10 in het vierde kwartaal.³⁶

Na de reorganisatie die plaats heeft gevonden in december 2009 is vergunningverlening verdeeld in twee units: Branches en Industrie. Industrie verleent de vergunningen voor de IPPC/BRZO-inrichtingen, Branches verleent de vergunningen voor de branchegerichte inrichtingen. In totaal hebben de twee units 500 bedrijven in hun pakket, waarvan 63 onder unit Industrie en de overige 437 onder de unit Branches vallen. Niet alle bedrijven dienen elk jaar een vergunningsaanvraag in, omdat veel vergunningen circa 10 jaar geldig zijn, of doordat de inrichtingen geen wijzingen doorvoeren in hun inrichting waarvoor een vergunning benodigd is. Daarom zal het aantal van 437 aanvragen per jaar nooit hoeven te worden gehaald, maar zal dit rond de 60 aanvragen gemiddeld zijn. Uit berekeningen die zijn gedaan is gebleken dat er in het jaar 2008 kon worden volstaan met circa 16 fulltime-equivalent (fte), en in 2010 kon er worden volstaan met circa 17 fte³⁷ aan vergunningverlenend personeel binnen de unit Branches.

³⁶ 2009 SHV/VG Jaarproductie, 15 januari 2010

³⁷ Berekeningen Formatie BR 2010 2011, 2009

5.3. Aanvraag en behandeling van de aanvraag

De huidige werkwijze van de sector Vergunningen bestaat uit een drietal stappen. Als eerste vindt er een vooroverleg en aanvraag plaats, als tweede wordt er een ontwerpbesluit gemaakt, en als derde en laatste stap wordt er een definitieve besluit opgesteld.

5.3.1. Vooroverleg

De eerste stap in de vergunningsprocedure is het vooroverleg, met de daarbij behorende aanvraag. Het vooroverleg heeft als doel het goed op te kunnen stellen van de vergunningsaanvraag door de aanvrager. In het vooroverleg wordt samen met de vergunningverlener besproken wat de aanvrager wil realiseren. Wanneer nodig kunnen in het vooroverleg de handhaver, specialisten en juristen ook erbij worden betrokken. Verder kan bij het vooroverleg bijvoorbeeld de gemeente worden betrokken om vooraf alle knelpunten inzichtelijk te krijgen. De gemeente kan bijvoorbeeld naar voren brengen dat de gewenste activiteit niet mogelijk is op grond van het bestemmingsplan. Gedurende het vooroverleg worden de contouren bepaald van de uiteindelijke vergunning.

De uiteindelijke aanvraag heeft als doel het verkrijgen van alle noodzakelijke gegevens voor een goede beoordeling van de gewenste activiteit waarop een vergunning kan worden afgegeven.

Het vooroverleg staat hieronder in stappen weergegeven:³⁸

1. Naar aanleiding van een voorgenomen oprichting dan wel revisie van een inrichting wordt er een startbijeenkomst georganiseerd over de in te dienen vergunningsaanvraag. Voor deze startbijeenkomst nodigt de vergunningverlener alle partijen uit die mogelijk betrokken zijn. Dit kunnen zowel internen als externen zijn. Over dit startoverleg wordt een verslag geschreven.
2. Er zal moeten worden nagegaan of er een Milieueffectrapportage (MER) zal moeten worden opgesteld.
3. Indien een MER moet worden opgesteld, dan wel een MER-beoordelingsprocedure moet worden gevolgd, gaat de vergunningverlener verder met de (MER) Beoordelingsprocedure (deze zal in hoofdstuk 5.3.2 Beoordelingsprocedure MER worden toegelicht). Bij de beoordeling van de conceptaanvraag legt de vergunningverlener de nadruk op de knelpunten en de belangrijke onderwerpen.
4. Van de bespreking van een conceptaanvraag maakt de vergunningverlener een beoordelingsverslag waarin hoofd- en bijzaken duidelijk te onderscheiden zijn.

5.3.2. Beoordelingsprocedure MER

Een Milieueffectrapportage (MER) levert de informatie die nodig is om het milieubelang voldoende mee te wegen bij besluiten over plannen en projecten met grote milieugevolgen. De rapportage vermeldt de milieugevolgen van een plan of project en de mogelijke (milieuvriendelijkere) alternatieven.

Ter beoordeling of een bedrijf MER-plichtig is, is er een beoordelingstraject MER opgesteld. In deze beoordeling wordt gekeken of een activiteit op de D-lijst³⁹ staat van het Besluit Milieueffectrapportage.⁴⁰ Indien dit het geval is moet het bevoegd gezag een beslissing nemen om de noodzakelijkheid te bepalen.⁴¹ Wanneer het een activiteit betreft die niet op de D-lijst staat, is een MER niet benodigd.

³⁸ BWise 3.2 The Process of Success, Vooroverleg en Aanvraag, 05 juni 2009

³⁹ Activiteiten en plannen alsmede besluiten, ten aanzien waarvan de procedure als bedoeld in de artikelen 7.8a tot en met 7.8e van de Wm van toepassing is

⁴⁰ In het Besluit m.e.r. (milieueffectrapportage) 1994 staat wanneer een m.e.r. moet worden toegepast

⁴¹ BWise 3.2 The Process of Success, Beoordelingsprocedure, 21 december 2009

5.3.3. Indiening aanvraag

Nadat het vooroverleg heeft plaatsgevonden, wanneer nodig de MER-rapportage is ingediend, en het geen melding 8.19 Wm⁴² betreft, wordt de Wm-aanvraag ingediend. Deze aanvraag wordt op volledigheid van de gegevens getoetst.

Het traject dat vooraf is gegaan aan de indiening van de Wm-vergunning zijn een startoverleg, een tussenoverleg, een periodiekoverleg en beoordelingsprocedure MER. De overleggen hebben tot doel dat de aanvraag volledig is op het moment van indiening en de vergunningsprocedure kan worden gestart. Een onvolledige aanvraag kan namelijk niet in behandeling worden genomen.

5.3.4. Ontwerpbeschikking

Wanneer de aanvraag naar behoren is ingediend kan er begonnen worden met het opstellen van een ontwerpbeschikking. Bij het opstellen van de ontwerpbeschikking worden verschillende fasen doorlopen, te weten:⁴³

1. Als eerste wordt er gekeken of er een Wvo-vergunning van toepassing is. Wanneer dit het geval is wordt er schriftelijke advisering aangevraagd bij de waterkwaliteitsbeheerder.
2. Hierop volgend wordt een ontwerpbeschikking opgesteld. Dit gebeurt op basis van de applicatie SESOM⁴⁴ en de brancheplannen. Bij het opstellen van de ontwerpbeschikking dienen alle bijzondere milieucompartimenten mee te worden genomen en expliciet te worden gemotiveerd. Verder wint de vergunningverlener alle relevante informatie bij specialisten in. In dit proces wordt tevens een handhaver geconsulteerd voor een handhavingtoets. Ook wordt er een jurist ingeschakeld die advies geeft over de ontwerpbeschikking.
3. De ontwerpbeschikking wordt na instemming van de unitmanager gepubliceerd. Op deze publicatie kunnen zienswijzen en adviezen worden ingediend. De aanvrager moet namelijk de kans krijgen om tijdens de ter visie periode op de aanvraag en de ontwerpbeschikking (mondeling) te reageren.

Gedurende het opstellen van de ontwerpbeschikking wordt door de vergunningverlener advies gevraagd bij de specialisten voor (maatwerk)voorschriften, bij de handhavers voor de handhaafbaarheid van de voorschriften en bij de juristen op rechtmatigheid.

5.3.5. Definitieve beschikking

Wanneer dit gehele traject is doorlopen kan de definitieve beschikking worden opgesteld, gepubliceerd en verzonden. De vergunning wordt nu overgedragen aan een handhaver waarna het handhavingproject in werking treedt. De vergunningverlener informeert daartoe de handhaver over de belangrijkste voorschriften, onderzoeksverplichtingen, aandachtspunten en relevante termijnen.⁴⁵

⁴² Een 8.19 Wm melding is een melding van een verandering die geen andere of grotere negatieve milieugevolgen heeft dan in de vergunning is toegestaan

⁴³ B Wise 3.2 The Process of Succes, Ontwerp beschikking, 06 november 2007

⁴⁴ SESOM is de software gemaakt door Royal Haskoning voor vergunningverlenend Nederland. Alle vergunningen in het kader van de Wm en de Wabo kunnen worden opgesteld met behulp van SESOM

⁴⁵ B Wise 3.2 The Process of Succes, Definitieve Beschikking, 06 november 2007

5.4. Melding 8.19 Wm

In het jaar 2009 was er gepland dat er 25 8.19 Wm meldingen ingediend zouden worden door de 500 inrichtingen waarvoor Provincie Noord-Holland bevoegd gezag is. In totaal zijn er 55 stuks in afgehandeld, waarvan 9 in het eerste kwartaal, 7 in het tweede kwartaal, 31 in het derde kwartaal en 8 in het vierde kwartaal.⁴⁶

Uit het vooroverleg kan worden geconcludeerd dat een er kan worden volstaan met een melding. Voor niet alle activiteiten is namelijk een Wm-vergunning benodigd. De melding dient te worden gedaan aan het bevoegd gezag, de provincie.⁴⁷

Zoals hierboven aangegeven kan uit het vooroverleg blijken dat kan worden volstaan met een 8.19 Wm melding. Deze melding geeft aan dat de verandering die de inrichting wilt gaan uitvoeren geen andere of grotere negatieve milieugevolgen heeft dan in de vergunning is toegestaan. Op basis van de gedane melding beoordeelt de vergunningverlener de gegevens en stelt of het een terechte melding is. Wanneer dit het geval is wordt er een beschikking opgesteld bestaande uit een verklaring van acceptatie.

5.5. Melding Activiteitenbesluit

Voor het jaar 2009 was er beoogd dat er 10 meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit (type B inrichtingen) gedaan zouden worden. In tegenstelling tot de beoogde 10 stuks zijn er in totaal 2 stuks binnen gekomen. De reden dat er in tegenstelling tot de beoogde 10 stuks maar 2 binnen zijn gekomen is onbekend.

Het proces voor de afhandeling van meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit loopt als volgt:⁴⁸

1. Er wordt evenals bij de aanvraag en de melding 8.19 Wm begonnen met het voortraject. In een vooroverleg of periodiek overleg bepaalt de vergunningverlener in overleg met vergunninghouder of sprake is van een activiteit welke valt onder het Activiteitenbesluit.
2. De activiteiten die onder het Activiteitenbesluit vallen moeten worden gemeld. Dit kan op verschillende manieren:
 1. Door het invullen van de ICT-module AIM⁴⁹ met betrekking tot die activiteit, en het toesturen via het elektronisch loket van de gemeente. De gemeente stuurt door aan de provincie.
 2. Schriftelijke melding doen van de betreffende activiteit(en). De vorm van de melding is in principe vrij maar moet wel voldoende informatie bevatten (zie artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit voor de indieningvereisten). Wanneer de provincie bevoegd gezag is komt deze direct bij de provincie terecht.
3. Wanneer er sprake is van een oprichtings-, revisie-, of veranderingsvergunning kan de informatie met betrekking tot de activiteiten die gemeld moeten worden, worden opgenomen in de aanvraag. Er is dus geen afzonderlijke melding en publicatie. In de aanvraag moeten die activiteiten duidelijk zijn genoemd en herkenbaar zijn opgenomen. In de considerans van het besluit kan worden aangehaald welke activiteiten het betreft en dat deze worden afgedekt door het Activiteitenbesluit. Als op deze manier wordt gemeld wordt de publicatie geïntegreerd met de publicatie van de oprichtings-, revisie-, of veranderingsvergunning gedaan.

⁴⁶ 2009 SHV/VG Jaarproductie, 15 januari 2010

⁴⁷ BWise 3.2 The Process of Succes, Meldingen, 27 maart 2008

⁴⁸ BWise 3.2 The Process of Succes, Activiteiten besluit (Milieu en Water), 17 juli 2009

⁴⁹ De Activiteitenbesluit Internet Module (AIM) is ontwikkeld om inzicht te geven in de van toepassing zijnde artikelen uit het Activiteitenbesluit en de bijhorende ministeriële regeling

Indien de verandering ook van invloed is op Wvo is coördinatie noodzakelijk en dient de melding tevens te worden doorgestuurd aan de waterkwaliteitsbeheerder. Indien bouwvergunning nodig is wordt de bouwvergunning pas van kracht na afhandeling van de meldingsprocedure.

Nadat de aanvraag is ingediend komt deze terecht bij de vergunningverlener. De vergunningverlener toetst de melding op de indieningsvereisten uit artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit en of de melding terecht is gedaan. Of het dus daadwerkelijk wel met en melding kan worden afgehandeld en er niet als nog een vergunning benodigd is.

Wanneer het een terechte melding in het kader van het Activiteitenbesluit is, wordt de melding geaccepteerd en verder afgehandeld. Wanneer er sprake is van een onterechte melding neemt de vergunningverlener contact op met de aanvrager en bevestigt dit schriftelijk.

De vergunningverlener kan bij de beschikking over de melding tevens maatwerkvoorschriften stellen, mits dit mogelijk is op grond van het Activiteitenbesluit. Maatwerkvoorschriften kunnen worden opgelegd naar aanleiding van de melding, een controle, op verzoek van de melder, of op verzoek van derden.

Uiteindelijk dient de vergunningverlener de aanvrager er van op de hoogte te stellen dat er met de melding akkoord is gegaan en wanneer nodig hij zich dient te houden aan de maatwerkvoorschriften. De melding zal worden gepubliceerd.

5.6. Bevoegd gezag

Op grond van de Wm is het verboden bepaalde aangewezen inrichtingen op te richten, in werking te hebben en te veranderen zonder vergunning. De volgende inrichtingen zijn op dit moment aangewezen als vergunningplichtig:

- inrichtingen waartoe een IPPC-installatie behoort;
- inrichtingen genoemd in bijlage 1 van het Activiteitenbesluit.

Op dit moment geeft het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (IVB) aan welk bestuursorgaan bevoegd is tot het verlenen van vergunningen die moeten afgegeven worden voor inrichtingen die opgericht of veranderd worden. Over het algemeen verlenen burgemeester en wethouders (B&W) de vergunning. Bij de wat meer milieubelastende activiteiten, waarbij de milieugevolgen de gemeentegrenzen doorgaans overschrijden, zijn (GS) meestal het bevoegd gezag. In uitzonderingsgevallen is de Minister van VROM bevoegd (vooral defensie-inrichtingen) of de Minister van Economische Zaken (mijnbouwactiviteiten en olie- en gaswinning).

Ook geeft het IVB aan welke gegevens de aanvrager bij de vergunningaanvraag moet voegen. Deze aan te leveren gegevens zijn eveneens opgenomen in de brancheplannen van Provincie Noord-Holland. Daarbij gelden specifieke eisen voor inrichtingen die vallen onder het BRZO waarbij onderscheid moet worden gemaakt tussen inrichtingen waarvoor een veiligheidsrapport moet worden opgesteld (VR-plichtige inrichtingen) en inrichtingen die een preventiebeleid zware ongevallen geïmplementeerd moeten hebben (PBZO-plichtige inrichtingen).

Op grond van artikel 3.1 van het IVB zijn GS van de provincie waarin de inrichting geheel of in hoofdzaak zal zijn of is gelegen, bevoegd te beslissen op de aanvraag om een vergunning ten aanzien van inrichtingen die behoren tot een categorie die daartoe in bijlage 1 is aangewezen.

Dit betekent dat de provincie gevoegd gezag is voor zowel type C inrichtingen uit het Activiteitenbesluit als voor inrichtingen genoemd in bijlage 1 van het IVB.



6. Toekomstige werkwijze

In hoofdstuk 5, Huidige werkwijze, is de werkwijze weergegeven die op dit moment wordt gehanteerd. In dit hoofdstuk komt de toekomstige situatie met betrekking tot de werkwijze van de Wm vergunningsaanvragen aan bod. Door deze twee hoofdstukken te vergelijken kan worden weergegeven welke veranderingen in de werkwijze zullen optreden.

In dit hoofdstuk zal worden begonnen met wanneer een Wm vergunning benodigd is, de hoeveelheid aanvragen die per jaar binnen komen, de aanvraag en behandeling van de vergunningsaanvraag, de aanvraag en behandeling van een melding in het kader van het Activiteitenbesluit en als laatste het bevoegd gezag.

6.1. Wanneer Wm vergunning nodig

Evenals bij de oude situatie is er in de toekomstige situatie, dus na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit, in bepaalde gevallen sprake van een vergunningsplicht op grond van de Wm. Volgens artikel 8.1 Wm is het namelijk nog steeds verboden zonder daartoe verleende vergunning een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort

- a) op te richten;
- b) te veranderen of de werking daarvan te veranderen, of;
- c) in werking te hebben.

In hoofdstuk 4.8 Toekomstige situatie is weergegeven wanneer een Wm vergunning benodigd is.

Er sprake van een vergunningsplicht voor IPPC inrichtingen, en voor inrichtingen die in bijlage 1 van het Bor staan genoemd, dit zijn de type C inrichtingen.

6.2. Hoeveelheid Wm aanvragen per jaar

In tegenstelling tot het aantal inrichtingen die in de huidige situatie voor de unit Branches op 437 inrichtingen ligt, zullen er na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit een stuk minder inrichtingen onder de vergunningplicht komen te vallen. Uit de gedane berekeningen⁵⁰ blijkt dat er circa 210 inrichtingen onder de meldingsplicht komen te vallen. Van deze circa 210 inrichtingen betreft het overgrote deel de autodemonteringsbedrijven. De overige van deze circa 210 inrichtingen bestaan uit gemeentewerven en klein chemisch afval (KCA) depots, baggerdepots, metaalrecycling-inrichtingen, bandenopslagen, en rioolwaterzuiveringsinstallaties. De overige inrichtingen zullen onder de vergunningplicht blijven vallen.

Echter, door de werking van de keuze betreffende de 10-tonsdiscussie zullen van deze circa 210 inrichtingen 100 stuks niet onder het Activiteitenbesluit komen te vallen. Deze inrichtingen blijven onder de vergunningsplicht vallen. Deze inrichtingen worden namelijk IPPC-inrichtingen.

Voor het bovengenoemde aantal vergunningsplichtige en meldingsplichtige inrichtingen blijkt uit de eerder genoemde berekeningen dat kan worden volstaan met circa 14 fte.⁵¹ In deze berekening is er van uitgegaan dat voor het afgeven van een akkoord voor een melding niet veel werk vereist zou zijn en er is geen rekening gehouden met de bevoegdheidsverdeling als gevolg van de 10-tonsdiscussie.

⁵⁰ Berekeningen Formatie BR 2010 2011, 2009

⁵¹ Berekeningen Formatie BR 2010 2011, 2009

Echter, nu is gebleken dat er een instemmende beschikking dient te worden afgegeven voor type 'B+' inrichtingen en als gevolg van de 10-tonsdiscussie 100 inrichtingen onder de vergunningsplicht blijven vallen, kan niet worden volstaan met circa 14 fte.⁵² Het aantal fte voor de unit Branches, wat voor het jaar 2010 is vastgesteld op 17 fte, zal door bovenstaande punten na de wijziging van het Activiteitenbesluit niet radicaal wijzigen.

6.3. Aanvraag en behandeling van de aanvraag

De aanvraag en de behandeling van de vergunningsplichtige inrichtingen zal na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit niet wijzigen. Dit blijkt uit de interviews met diverse medewerkers van Vergunningen en Handhaving. De huidige werkwijze zal in stand blijven. Er is namelijk nog steeds een vooroverleg vereist, wat als doel heeft tot het verkrijgen van een ontvankelijke aanvraag. Ook dient, wanneer nodig, de beoordelingsprocedure MER plaats te vinden. Wanneer de aanvraag compleet is ingediend zal er een ontwerpbeschikking worden opgesteld, en als laatste vindt het opstellen van een definitieve beschikking plaats.

In vergelijking met de huidige situatie zal er na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase voor de aanvraag en behandeling van de vergunningsplichtige inrichtingen niets wijzigen.

6.4. Melding Activiteitenbesluit

Ten opzichte van de huidige situatie zal er na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit voor de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit waarvoor de provincie als bevoegd gezag fungeert voor het werkproces wel degelijk wijzigingen optreden. Het proces zal als volgt gaan lopen:⁵³

1. Er wordt evenals bij de vergunningsaanvraag en de melding 8.19 Wm begonnen met het voortraject. In een vooroverleg of periodiek overleg bepaalt de vergunningverlener in overleg met vergunninghouder of er sprake is van een activiteit welke valt onder het Activiteitenbesluit.
2. De activiteiten die onder het Activiteitenbesluit vallen, moeten worden gemeld. Dit kan op verschillende manieren:
 1. Door het invullen van de ICT-module AIM met betrekking tot die activiteit, en het toesturen via het elektronisch loket van de gemeente. De gemeente stuurt door aan de provincie.
 2. Schriftelijke melding doen van de betreffende activiteit(en). De vorm van de melding is in principe vrij maar moet wel voldoende informatie bevatten (zie artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit voor de indieningvereisten). Wanneer de provincie bevoegd gezag is komt deze direct bij de provincie terecht.
3. Wanneer er sprake is van een oprichtings-, revisie-, of veranderingsvergunning kan de informatie met betrekking tot de activiteiten die gemeld moeten worden, worden opgenomen in de aanvraag. Er is dus geen afzonderlijke melding en publicatie. In de aanvraag moeten die activiteiten duidelijk zijn genoemd en herkenbaar zijn opgenomen. In de considerans van het besluit kan worden aangehaald welke activiteiten het betreft en dat deze worden afgedekt door het Activiteitenbesluit. Als op deze manier wordt gemeld, wordt de publicatie geïntegreerd met de publicatie van de oprichtings-, revisie-, of veranderingsvergunning gedaan.

⁵² Interview unitmanager Industrie dhr. A. Blok

⁵³ BWise 3.2 The Process of Succes, Activiteiten besluit (Milieu en Water), 17 juli 2009

Bevoegdheidsverdeling

De grootste verandering vindt plaats in de verschuiving van de bevoegdheidsverdeling. De type B ('+') inrichtingen vallen bij inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit niet meer onder het bevoegd gezag van de provincie, maar onder het bevoegd gezag van de desbetreffende gemeente waar de inrichting is gelegen. De provincie blijft alleen bevoegd voor het milieudeel.

Als gevolg van de 10-tonsdiscussie komen binnen Provincie Noord-Holland bepaalde type B ('+') inrichtingen die onder de branchebedrijven vallen en op grond van de Wabo onder de bevoegdheid van de gemeente zouden komen te vallen, als nog onder de bevoegdheid van de provincie. De bevoegdheidsverdeling zal verder worden uitgewerkt in hoofdstuk 6.5 Bevoegd gezag.

Wijziging in de werkwijze

De inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit heeft invloed op de werkwijze van de sectoren Vergunningen en Handhaving. Uit de interviews met vergunningverleners en handhavers is gebleken dat op dit moment een schakel ontbreekt tussen de vergunningverlener en de handhaver. In de huidige situatie wordt de handhaver namelijk niet voldoende betrokken in de keten voor de afhandeling van meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit.

Voor de rolverdeling tussen Vergunningverlening en Handhaving voor de afhandeling van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit is door provincie Zeeland voor het IPO een notitie opgesteld. Hierin is een uitwerking gemaakt van de drie mogelijk opties die er zijn.⁵⁴ De drie mogelijkheden die provincie Zeeland voor afhandeling van de meldingen voor heeft gelegd zijn de volgende:

1. Rolverdeling gezien vanuit de praktijk
In een evaluatierapport van de VROM-inspectie blijkt dat het bedrijfsleven marginaal meldingen indient. Het zal in de praktijk dus voor gaan komen dat milieu-inspecteurs worden geconfronteerd met veranderingen binnen bedrijven die meldingsplichtig zijn waarbij het indienen van de melding niet heeft plaatsgevonden. De inspecteur kan besluiten om eerst te adviseren een melding in te dienen alvorens handhavend op te treden. Vanuit deze praktijksituatie lijkt het voor de hand liggend dat de milieu-inspecteur tevens de melding afhandelt. Deze kent de situatie aldaar en kan vanuit de praktijk beoordelen of de verandering binnen de reikwijdte vallen van het meldingenstelsel. Deze lijn is eveneens goed door te trekken voor het stellen van maatwerkvoorschriften en het beoordelen van alternatieve erkende maatregelen.
2. Rolverdeling gezien vanuit het criterium 'functiescheiding'
Met het oog op functiescheiding bij vergunningverlening en handhaving ligt een andere rolverdeling voor de hand. Volgens het criterium moet het stellen van normen gescheiden zijn van het toezicht op deze regels. Ten aanzien van de melding is de vraag of het beoordelen en afhandelen van een melding als een normstellende taak kan worden beschouwd. Feitelijk wordt met een melding de overheid in kennis gesteld van bepaalde activiteiten bij bedrijven of nieuwe initiatieven. Er volgt geen besluit. Wanneer er echter onduidelijkheid bestaat of een nieuw initiatief of verandering kan worden afgedaan met een melding in het kader van het Activiteitenbesluit, dan zou de milieu-inspecteur een dubbele pet gaan dragen. Het stellen van maatwerkvoorschriften is vanuit deze invalshoek zondermeer een taak voor vergunningverlening. Het beoordelen van erkende maatregelen zou bij handhaving kunnen liggen daar het een beoordeling betreft of voldaan wordt aan een doelvoorschrift uit het Activiteitenbesluit. De norm is hierbij dus reeds gesteld.

⁵⁴ Beleidskeuze rolverdeling handhaving / vergunningverlening 2e tranche 2e fase BARIM, provincie Zeeland, 28 januari 2010

Wanneer de praktijk wordt betrokken bij deze invalshoek zou het ervoor pleiten de beoordeling en afhandeling van de meldingen bij vergunningverlening te laten geschieden.

3. Rolverdeling bezien vanuit het kwaliteitsniveau en kwaliteitscriteria

In de 'Eindrapportage ontwikkeling kwaliteitscriteria transitieprogramma versie 2.0' staat dat de kritieke massa criteria bij vergunningverlening en handhaving zijn bepaald op basis van de mate van complexiteit. Er is onderscheid gemaakt in drie categorieën (1=eenvoudig, 2=gemiddeld, 3=complex). Duidelijk is dat de deskundigheid zich verplaatst van vergunningverlening naar handhaving bij het Activiteitenbesluit. Echter is niet geheel duidelijk wanneer sprake is van een complexe situatie. Het rapport komt echter wel met de conclusie dat de vergunningverlenende taken in het kader van het Activiteitenbesluit op MBO-niveau kunnen worden uitgevoerd. Voor handhavende taken geldt een HBO-niveau. Zonder in te gaan op de discussie wat complex is en wat niet, nemen we aan dat een zal verschuiving plaatsvinden van het niveau van deskundigheid.

Met het oog op de bestaande structuur van de organisatie zou deze invalshoek ervoor pleiten de deskundigheid te benutten die reeds aanwezig is. De vraag is in hoeverre dit realiseerbaar is, zonder personeelsverschuivingen.

Binnen Provincie Noord-Holland is de keuze gemaakt dat de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit worden afgehandeld door de vergunningverlener. Deze keuze is gemaakt omdat dit de meest voor de hand liggende keuze was. Ten eerste gezien het feit dat er een functiescheiding tussen de Vergunningen en Handhaving is. Ten tweede heeft de vergunningverlener namelijk al de kennis van de voorschriften uit de vergunningen en Activiteitenbesluit in huis, en zal daardoor tegen minder problemen aanlopen bij afhandeling van de meldingen. De handhaver zal, zoals voorheen ook het geval was, de toezicht en handhaving van de voorschriften uitvoeren.

In de huidige werkwijze is de handhaver niet voldoende betrokken bij de afhandeling van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit. Voor een goede verloop van de afhandeling van de meldingen zal de handhaver in de toekomstige situatie meer bij het proces betrokken moeten worden. Wanneer dit niet gebeurt, zou er verwarring kunnen ontstaan wanneer bijvoorbeeld de handhaver bij een controle een constatering doet die in strijd is met de vergunning, maar waar wel een melding voor is gedaan. De handhaver dient dan ook op een aantal punten binnen het proces te worden betrokken, namelijk bij de binnenkomst van de melding en bij het opstellen van de eventuele maatwerkvoorschriften voor de melding.

Bij de binnenkomst van de melding dient de vergunningverlener de handhaver hier kennis van te geven om bovengenoemde verwarring te voorkomen. Bij het opstellen van de maatwerkvoorschriften dient de vergunningverlener, net als bij het opstellen van een ontwerpbeschikking, de handhaver hierbij te betrekken voor de toetsing op de handhaafbaarheid van de voorschriften die de vergunningverlener wilt opstellen. Echter, wanneer het niet het geval is dat er maatwerkvoorschriften worden opgesteld, is het niet nodig de handhaver bij dit onderdeel te betrekken. De inrichting dient te voldoen aan de voorschriften uit het Activiteitenbesluit, en het is niet de bedoeling maatwerkvoorschriften op te stellen om een handhavingsactie te realiseren.

Ten tweede is de overdracht van de vergunningverlener naar de handhaver van de voorschriften die van toepassing zijn voor de desbetreffende inrichting van belang voor de betere afhandeling van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit. Op dit moment, en op het moment dat de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt, ligt de kennis van de voorschriften voornamelijk bij de vergunningverlener. In de interviews is door Handhaving aangegeven dat voor de controle op de gedane meldingen

het een goede manier van werken zou zijn wanneer de vergunningverlener aangeeft welke voorschriften uit het Activiteitenbesluit van toepassing zijn voor de desbetreffende inrichting.

In tegenstelling tot de huidige werkwijze zijn dit kleine wijzigingen, welke er echter wel kunnen zorgen voor een betere verloop van de afhandeling, toezicht en handhaving van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit.

Voor de afhandeling van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit is er door Provincie Noord-Holland voor gekozen dat de vergunningverlener de meldingen afhandelt. Hiervoor is gekozen vanwege de 'twee petten problematiek' en het feit dat de vergunningverlener al kennis van voorschriften uit de vergunning en het Activiteitenbesluit heeft. Wanneer de handhaver de meldingen dient af te handelen zal er niet optimaal gebruik worden gemaakt van de aanwezige kennis in de organisatie.

Na inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit dient tussen de handhaver en de vergunningverlener meer communicatie plaats te vinden. De handhaver dient bij binnenkomst van een melding in het kader van het Activiteitenbesluit in kennis te worden gesteld. Eveneens dient de vergunningverlener de handhaver te betrekken bij het eventueel opstellen van maatwerkvoorschriften. Verder dient de vergunningverlener aan de handhaver aan te geven welke voorschriften uit het Activiteitenbesluit van toepassing zijn voor de desbetreffende inrichting.

6.5. Bevoegd gezag

In deze paragraaf wordt de bevoegdheidsverdeling voor de toekomstige situatie, dus na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit, toegelicht. De bevoegdheidsverdeling voor inrichtingen, zowel type B, C als IPPC/BRZO, is opgenomen in de Wabo. De Wabo hanteert het uitgangspunt dat er per project één bevoegd gezag is dat verantwoordelijk is voor de verlening en de (bestuursrechtelijke) handhaving van de omgevingsvergunning. Het bevoegd gezag besteedt hierbij aandacht aan alle aspecten van de fysieke leefomgeving die bij een project aan de orde komen. Dit bevoegd gezag beslist ook op alle aanvragen om een omgevingsvergunning die nadien worden ingediend.

Als hoofdregel kent de Wabo het bevoegd gezag toe aan B&W van de gemeente waar het project (in hoofdzaak) zal worden uitgevoerd. Als uitzondering op deze hoofdregel is het mogelijk dat een ander bestuursorgaan wordt aangewezen als bevoegd gezag (zie artikel 3.5 Wabo). Dit kunnen GS van de provincie zijn, indien het projecten van provinciaal belang betreft, of een minister voor projecten van nationaal belang.

De aanwijzing van het bevoegd gezag geschiedt in hoofdstuk 3 van de Wabo en is ten aanzien van inrichtingen verder uitgewerkt in bijlage I van dit besluit. Bij de aanwijzing van bevoegd gezag is zoveel mogelijk aangesloten bij de bestaande verdeling van taken en bevoegdheden tussen gemeente, provincie en Rijk, zoals deze op dit moment ten aanzien van inrichtingen is neergelegd in het IVB. Inmiddels is tussen het IPO, de VNG en het Rijk overeenstemming bereikt over een samenhangend pakket aan afspraken om de noodzakelijk geachte verbeteringen van de uitvoering van het omgevingsrecht te realiseren. Deze afspraken zijn neergelegd in een brief aan de Tweede Kamer en Eerste Kamer.⁵⁵ Onderdeel van dit pakket is de decentralisatie van een groot aantal provinciale inrichtingen naar de gemeenten. GS worden alleen aangewezen als het bevoegd gezag ten aanzien van de provinciale IPPC- en BRZO-inrichtingen, die vanwege hun milieuaspecten in de huidige

⁵⁵ Kamerstukken, betreft Nadere kabinetsreactie handavingsstructuur en eindbeeld Mans/Wabo/Oosting, 19 juni 2009, Kamerstukken II 2008/09, 29 383, nr. 130; Kamerstukken II 2008/09, 29 383, nr. 130; Kamerstukken I 2008/09, 30 844, L

regeling al onder provinciaal gezag vallen. Het gaat hierbij om circa 430 inrichtingen.⁵⁶ Voor alle overige, nu provinciale, niet zijnde IPPC/BRZO-inrichtingen zullen burgemeester en wethouders bevoegd gezag worden. Voor deze inrichtingen wordt een voorziening getroffen, inhoudende dat GS tijdelijk een deelbevoegdheid behouden voor het milieudeel van de omgevingsvergunning. Deze deelbevoegdheid krijgt de vorm van een vvgb (zie artikel 6.7 Wabo). Daarnaast behouden GS de handhavingbevoegdheid voor het milieudeel van de betreffende inrichtingen. Beide bevoegdheden zijn tijdelijk totdat de RUD's zijn gerealiseerd. Provincie Noord-Holland heeft echter nog geen streefdatum voor de RUD's bepaald.

Als gevolg van de 10-tonsdiscussie zal de provincie bevoegd gezag blijven voor de branche-inrichtingen die meer dan 10 ton gevaarlijk afval op enig moment in de inrichting hebben en die per 01 januari 2011 als type B inrichting in het Activiteitenbesluit zouden worden gekenmerkt. Het betreft de gemeentewerven, sorteerbedrijven en gevaarlijk afvalinzamelaars.

De mogelijkheden van delegatie⁵⁷ en mandaat⁵⁸ van bevoegdheden tussen bestuursorganen, in casu provincie en gemeente, zijn beperkt. Dit hangt samen met het eerdergenoemd uitgangspunt van één bevoegd gezag. Voor delegatie is een wettelijke grondslag noodzakelijk. In de Wabo is geen specifieke regeling van delegatie opgenomen. De algemene delegatiemogelijkheden in de Gemeentewet en Provinciewet zijn niet goed bruikbaar binnen de Wabo. Een bijzondere vorm van delegatie volgt uit artikel 8, derde lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen. In een dergelijke regeling tussen provincies en gemeenten kan een delegatie van bevoegdheden plaatsvinden aan een openbaar lichaam dat bij die regeling is opgericht. Dit zou van betekenis kunnen zijn bij het opzetten van de regionale uitvoeringsdiensten. Voor mandaat is in beginsel geen bijzondere wettelijke grondslag vereist, maar mandaat kan wel uitgesloten zijn vanwege de aard van de bevoegdheid of vanwege een expliciete wettelijke regeling.⁵⁹

6.5.1. Type B inrichtingen

Uit bovenstaande kan worden geconcludeerd dat voor Provincie Noord-Holland, wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit inwerking treedt, de bevoegdheid voor (de toekomstige) type B inrichtingen zal wijzigen. De bevoegdheid zal namelijk van de provincie naar de gemeente overgaan. De bevoegdheid en coördinatie van de Wabo voor type B inrichtingen die onder de 10-tonsdiscussie komen te vallen blijft bij de provincie als gevolg van de 10-tonsdiscussie. De provincie houdt tot het moment dat de RUD's operationeel zijn de bevoegdheid voor het milieudeel van de omgevingsvergunning in de vorm van een vvgb. Ook krijgt de provincie de handhavingbevoegdheid voor het milieudeel van de betreffende inrichtingen waarvoor de omgevingsvergunning wordt afgegeven.

Voor type B ('+') inrichtingen wordt na inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit de gemeente waar de desbetreffende inrichting is gelegen bevoegd gezag. De provincie zal bevoegd worden voor het milieudeel van de omgevingsvergunning en de handhavingbevoegdheid hiervan voor type B ('+') inrichtingen.

⁵⁶ Provincie Noord-Holland, memo Activiteitenbesluit, 24 november 2009

⁵⁷ Delegatie is het overdragen van een toegekende bevoegdheid aan een bestuursorgaan door een bestuursorgaan dat bevoegd is om taken over te dragen

⁵⁸ Mandaat is de bevoegdheid om in naam van een ander te handelen, maar zonder de daarbij horende verantwoordelijkheid

⁵⁹ Besluit van 25 maart 2010, houdende regels ter uitvoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Besluit omgevingsrecht) zoals gepubliceerd in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, nummer 143, jaargang 2010

6.5.2. Type C-inrichtingen

De bevoegdheid voor type C, IPPC/BRZO-inrichtingen blijft bij de provincie, daar zal dus niets voor veranderen door de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit.

Provincie Noord-Holland zal na inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit bevoegd gezag blijven voor zowel type. C als IPPC/BRZO-inrichtingen. Hieronder vallen dus ook de inrichtingen die onder de 10-tonsdiscussie worden ondergebracht.

7. Brancheplan Autodemontagebedrijven

In dit hoofdstuk wordt de aanpassing van het Brancheplan Autodemontagebedrijven van Provincie Noord-Holland behandeld. Deze branche heeft betrekking op de autodemontagebedrijven voor personenauto's, lichte bedrijfsauto's en drie- en vierwielige brommers en wrakken daarvan.

Dit brancheplan wordt als pilot gebruikt om inzichtelijk te maken wat er aan de overige brancheplannen van de inrichtingen die per 01 januari 2011 onder de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit komen te vallen aangepast zal moeten worden. De ontwikkelingen waar de brancheplannen op geactualiseerd zullen worden zijn de Wabo en het Activiteitenbesluit. Door middel van dit hoofdstuk wordt de volgende onderzoeksvraag beantwoord: 'Wat verandert er aan voorschriften in het brancheplan autodemontagebedrijven van Provincie Noord-Holland wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt.'

Het doel van de brancheplannen is de kwaliteit van vergunningverlening en toezicht te verhogen en doelmatigheid en efficiency te verbeteren voor een groep van overeenkomstige inrichtingen. In dit geval de autodemontagebedrijven. De reden van het opstellen van brancheplannen is dat er een meer eenduidige beleidsbenadering en de gelijke benadering voor gelijksoortige bedrijven kan worden gewaarborgd.

De brancheplannen zijn dus opgesteld ten behoeve van de branchebedrijven, maar ook voor de (nieuwe) medewerkers. Voornamelijk voor de handhavers. Deze kunnen van de documenten gebruik maken om inzicht in de desbetreffende branche te krijgen. In deze documenten zijn namelijk alle belangrijke milieuaspecten, de van toepassing zijnde regelgeving en de voorschriften die van toepassing zijn voor de desbetreffende branche opgenomen.

7.1. Activiteitenbesluit

Ten behoeve van de actualisatie van de brancheplannen is een projectleider aangewezen. Met deze projectleider en dhr. A.G. Brakkee is kortgesloten dat voor de actualisatie van de brancheplannen op het Activiteitenbesluit het brancheplan Autodemontagebedrijven als pilot wordt gebruikt. Wanneer is gebleken hoe deze actualisatie het efficiëntst kan worden aangepakt zal in latere fase de overige brancheplannen op een soortgelijke wijze aangepakt kunnen worden.

Met de projectleider is overeengekomen dat diverse bijlagen uit het brancheplan geheel kunnen worden verwijderd, of anders moeten worden aangepast. De tekst in het brancheplan dient eveneens te worden aangepast. De bijlage die in het brancheplan Autodemontage staan zijn de volgende:

- Milieuaspecten;
- Modelverslag van vooroverleg;
- Model aanvraagformulier autodemontagebedrijven om vergunning Wet milieubeheer;
- Losse bijlage D;
- Toezichtparagraaf.

Milieuaspecten

De bijlage met milieuaspecten zal niet worden gewijzigd, deze is namelijk ook na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit van toepassing. In deze bijlage worden de essentiële milieuaspecten besproken waarvan sprake is/kan zijn bij de vergunningverlening van autodemontagebedrijven. De belangrijkste milieuaspecten voor de autodemontagebedrijven zijn bodem, veiligheid, (doelmatigheidstoetsing) afval, geluid, lucht en afvalwater.

Modelverslag van vooroverleg

Het modelverslag van vooroverleg zal bij de actualisatie worden verwijderd. Het vooroverleg zal namelijk door de inwerkingtreding van de Wabo niet meer plaatsvinden. De autodemontagebedrijven dienen immers alleen maar een melding te doen door middel van de AIM/OLO.

Model aanvraagformulier autodemontagebedrijven om vergunning Wet milieubeheer

Het model aanvraagformulier autodemontagebedrijven om vergunning Wet milieubeheer zal eveneens worden verwijderd. Doordat de autodemontagebedrijven een melding zullen doen door middel van de AIM/OLO.

Losse bijlage D

Losse bijlage D zal worden gewijzigd. In deze bijlage staan standaardvoorschriften die van toepassing zijn op de hoofd- en nevenactiviteiten van de autodemontagebedrijven. Na overeenstemming met unitmanager Branches dhr. A.G. Brakkee is besloten dat de voorschriften uit het Activiteitenbesluit voor de belangrijkste activiteiten hier worden ondergebracht. In het aanvraagformulier worden de hoofdactiviteiten voor de autodemontage als volgt beschreven:

- demontagewerkzaamheden aan autowrakken en voertuigen;
- in- en verkoop van occasions en/of onderdelen;
- het verrichten van APK-keuringen;
- verfspuitactiviteiten;
- demonteren van LPG-tanks;
- afleveren van motorbrandstoffen (eigen gebruik);
- pletten/comprimeren;
- wassen van voertuigen (of onderdelen van voertuigen);
- bovengrond opslaan van propaan (inhoud max. 2 x 13 m³);
- opslaan van vloeibare brandstof of afgewerkte olie in een ondergrondse tank; minerale olie (motorolie, transmissieolie, versnellingsbakolie, olie uit differentieel, hydraulische olie);
- lozen van hemelwater, niet afkomstig van een bodembeschermende voorziening;
- lozen van huishoudelijk afvalwater op of in de bodem of oppervlaktewater en buiten de bebouwde kom;
- afleveren van vloeibare brandstof, mengsmering en aardgas voor openbare verkoop voor het wegverkeer;
- onderhouden en repareren van motoren, motorvoertuigen en andere motoriseerde en proefdraaien van motoren.

Voor deze activiteiten worden de voorschriften uit het Activiteitenbesluit opgenomen in het brancheplan die dus specifiek van toepassing zijn voor de autodemontagebedrijven. Dit heeft als doel om voor zowel de autodemontagebedrijven als de vergunningverleners en handhavers een overzicht te creëren welke voorschriften uit het Activiteitenbesluit van toepassing zijn voor de branche. Door middel van opnemen van voorschriften die specifiek van toepassing zijn voor deze branche wordt het doel van het brancheplan toch deels bereikt.

Toezichtparagraaf

De toezichtparagraaf is voor dit onderzoek buiten beschouwing gelaten.

Maatwerkvoorschriften

Voor een aantal voorschriften is het voor de provincie mogelijk om maatwerkvoorschriften op te stellen. Op grond van artikel 6.1 geldt het overgangsrecht voor inrichtingen die voorafgaand aan het inwerkingtreden van het Activiteitenbesluit vergunningsplichtig waren.

Dit is behandeld in hoofdstuk 4.5.7 Maatwerkvoorschriften. In de bijlage is weergegeven voor welke voorschriften het mogelijk is voor de autodemontagebedrijven om maatwerkvoorschriften op te stellen.

Rapportages

In de huidige situatie dienen de autodemontagebedrijven op grond van het aanvraagformulier voor de Wm vergunning bepaalde rapportages aan te leveren, namelijk een akoestisch onderzoek, luchtonderzoek, bodemonderzoek en een energieonderzoek. Deze onderzoeken hebben tot doel om de voorschriften die zijn gesteld in de vergunning te toetsen, en om te voorkomen dat het milieu dusdanig wordt vervuild door de uitgevoerde activiteiten.

Op grond van het Activiteitenbesluit is het verplicht een akoestisch onderzoek aan te leveren (artikel 1.11 Activiteitenbesluit). Dit is alleen nodig voor inrichtingen die zich na 01 januari 2011 willen oprichten. Voor de huidige inrichtingen geldt deze verplichting niet. Door het overgangsrecht zal de provincie drie jaar na inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit moeten herzien of ze de voorschriften willen blijven handhaven. Derhalve kan weer een akoestisch onderzoek worden verlangd wanneer aannemelijk is dat er niet aan de voorschriften kan worden voldaan.

Het overgrote deel van de autodemontagebedrijven in Provincie Noord-Holland heeft zich gevestigd op het industrieterrein De Liede. Voor dit industrieterrein geldt een geluidzone. Derhalve heeft elke inrichting een bepaalde geluidvoorschriften om binnen deze zone te blijven. Drie jaar na inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit komt het overgangsrecht te vervallen en zal de provincie de maatwerkvoorschriften wederom moeten vaststellen. Hiervoor is geen akoestisch onderzoek voor nodig, alleen wanneer aannemelijk is dat een inrichting niet (meer) kan voldoen aan de voorschriften.⁶⁰

Een luchtonderzoek dient te worden verricht op grond van artikel 2.8 Activiteitenbesluit. Indien niet wordt voldaan aan de erkende maatregelen ter bescherming van het milieu, kan worden gevraagd naar een eenmalige aantoning door middel van een rapportage of de grensmassastromen niet worden overschreden.

Wanneer er een bodembedreigende activiteit wordt verricht dient er 3 maanden na oprichting van de activiteit een bodemonderzoeksrapport te worden ingediend (art. 2.11 Activiteitenbesluit). Wanneer er een verandering van de inrichting plaats vindt kan de provincie gelet op de aard of de mate waarin de inrichting verandert het nodig stellen de bodemkwaliteit vast te laten leggen met het oog op een mogelijke aantasting of verontreiniging van de bodem die kan of is ontstaan door een bodembedreigende activiteit (artikel 2.11, lid 2 Activiteitenbesluit).

Een energiebesparingonderzoek dient te worden aangeleverd wanneer niet aannemelijk kan worden gemaakt dat wordt voldaan aan artikel 2.15 Activiteitenbesluit en het energieverbruik groter is dan 200.000 kilowatt uur. Dit artikel stelt dat de inrichting alle energiebesparende maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar of minder moet nemen. Wanneer dit het geval is kan de provincie

De milieuaspecten zullen niet worden gewijzigd. Het modelverslag van vooroverleg en het Model aanvraagformulier autodemontagebedrijven om vergunning Wet Milieubeheer komen te vervallen. In losse bijlage D komen de voorschriften uit het Activiteitenbesluit die specifiek van toepassing zijn voor de autodemontagebedrijven.

⁶⁰ Telefonisch contact Infomil, 21 mei 2010

Op grond van het Activiteitenbesluit zijn de rapportages, die vereist zijn bij het doen van een melding voor autodemontagebedrijven een akoestisch onderzoek, luchtonderzoek bij het niet gebruik maken van erkende maatregelen, een bodemonderzoek bij bodembedreigende activiteiten, en een energiebesparingonderzoek bij het niet kunnen voldoen aan artikel 2.15 BARIM.

In Bijlage IV Brancheplan Autodemontagebedrijven is het huidige brancheplan voor de Autodemontage opgenomen, inclusief de aanpassingen die daarop moeten worden gedaan opgenomen.



8. Resultaten

In dit hoofdstuk zullen de resultaten worden behandeld. De resultaten bestaan uit de antwoorden op de hoofdvraag en de onderzoeksvragen. Zoals in hoofdstuk 1, Inleiding, is vermeld luidt de hoofdvraag:

'Wat zijn de gevolgen van de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer op de werkwijze, werkprocessen en brancheplannen van Provincie Noord-Holland'

Deze hoofdvraag zal aan de hand van onderzoeksvragen worden beantwoord. De onderzoeksvragen zijn als volgt:

- Wat verandert er aan voorschriften in het brancheplan Autodemontagebedrijven van Provincie Noord-Holland wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt.
- Hoe zal er met meldingen in verhouding tot vergunningen moeten worden omgegaan binnen de sectoren Vergunningen en Handhaving bij de inwerkingtreding van de tweede fase van de tweede tranche van het Activiteitenbesluit.
- Welke gevolgen heeft de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de onderlinge werkrelatie tussen de sectoren Vergunningen en Handhaving en tussen de sector Vergunningen en de bedrijven waarvoor het Activiteitenbesluit van toepassing is.
- Verandert de inhoud en werkwijze van de sectoren Vergunningen en Handhaving wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt. Zo ja, op welke manier.
- Welke kwalitatieve en kwantitatieve invloeden heeft de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de formatie van de sectoren Vergunningen en Handhaving.

Aan de hand van het afstudeeronderzoek is er op de onderzoeksvragen een antwoord gekomen. De onderzoeksvragen zullen achtereenvolgend worden behandeld.

- *'Wat verandert er aan voorschriften in het brancheplan Autodemontagebedrijven van Provincie Noord-Holland wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt'*

In hoofdstuk 7, Brancheplan Autodemontagebedrijven, is de verandering van het brancheplan Autodemontage weergegeven die zal moeten worden doorgevoerd na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit. De grote wijzigingen van het brancheplan is de toevoeging van de voorschriften uit het Activiteitenbesluit die van toepassing zijn voor de autodemontagebedrijven in plaats van de huidige vergunningsvoorschriften. Verder vervalt het modelverslag van vooroverleg en het Model aanvraagformulier autodemontagebedrijven om vergunning Wet Milieubeheer komen te vervallen.

- *'Hoe zal er met meldingen in verhouding tot vergunningen moeten worden omgegaan binnen de sectoren Vergunningen en Handhaving bij de inwerkingtreding van de tweede fase van de tweede tranche van het Activiteitenbesluit'*

Door de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit zullen er in plaats van de vergunningsaanvragen meer meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit worden gedaan.

In vergelijking met de huidige situatie zal er voor de vergunningsaanvragen niet veel veranderen. Echter, voor de activiteiten die de inrichtingen willen toepassen die onder het

Activiteitenbesluit komen te vallen zullen de algemene regels moeten worden gehanteerd in plaats van de voorschriften uit de vergunning. Bij de vergunningsaanvraag mag gelijk de melding in het kader van het Activiteitenbesluit worden opgenomen zodat de aanvrager niet apart een vergunningsaanvraag en een melding in het kader van het Activiteitenbesluit hoeft te doen. Dit is onderdeel van de vermindering van de lasten voor het bedrijfsleven. Het Activiteitenbesluit geeft het bevoegd gezag tevens de mogelijkheid om op bepaalde voorschriften uit het Activiteitenbesluit maatwerkvoorschriften te stellen.

De provincie zal na de inwerkingtreding van de Wabo op 01 oktober 2010 en de inwerkingtreding van de van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op 01 januari 2011 meer meldingen in plaats van vergunningen hebben af te handelen. Binnen de organisatie is er voor gekozen dat de afhandeling van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit komt te liggen bij de vergunningverlener in plaats van de handhaver. Dit in verband met de 'twee petten problematiek' en de vergunningverlener heeft immers de (meeste) kennis van de huidige vergunning en wet- en regelgeving waardoor het logischerwijs een goede keuze is om de afhandeling van de meldingen bij de vergunningverlener neer te leggen in plaats van bij de handhaver. Dit betekent dat de vergunningverlener kennis moet krijgen van de voorschriften die worden gesteld in het Activiteitenbesluit. Daarnaast dient de handhaver eveneens kennis te krijgen van de voorschriften uit het Activiteitenbesluit, deze dient er immers mee te kunnen werken gedurende de handhavingcontroles op de gedane meldingen.

- *'Welke gevolgen heeft de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de onderlinge werkrelatie tussen de sectoren Vergunningen en Handhaving en tussen de sector Vergunningen en de bedrijven waarvoor het Activiteitenbesluit van toepassing is'*

De huidige werkwijze is weergegeven in hoofdstuk 5, Huidige werkwijze. Wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit inwerking treedt zal de relatie tussen de vergunningverlener en handhaver gedeeltelijk wijzingen. De eerste periode zal er tussen deze twee intensiever contact plaatsvinden omdat het vooral voor de handhaver een nieuwe manier van werken zal worden. In plaats van de controle met 'de vergunning in de hand' zal de handhaver nu kennis moeten hebben van de voorschriften in het Activiteitenbesluit. Deze kennis zal voornamelijk bij de vergunningverlener liggen. De vergunningverlener zal de handhaver dus moeten inlichten welke voorschriften uit het Activiteitenbesluit van toepassing zijn op de desbetreffende inrichting.

De handhavers hebben gedurende de interviews laten weten dat het voor hen de prettigste manier van werken is wanneer de vergunningverlener in plaats van de voorschriften uit de vergunning een weergave maakt van de artikelen uit het Activiteitenbesluit die van toepassing zijn voor de inrichting. Dit is mogelijk door middel van de AIM.

Verder zullen de handhavers meer betrokken moeten worden in het proces van de afhandeling van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit dan op dit moment het geval is. De vergunningverlener zal bij binnenkomst van een melding de handhaver op de hoogte moeten stellen. Tevens zal de vergunningverlener de handhaver moeten betrekken bij het opstellen van de eventuele maatwerkvoorschriften. De handhaver dient namelijk zorg te dragen voor de handhaafbaarheid van de voorschriften.

De relatie tussen de vergunningverlener en de bedrijven zal niet wijzigen. De handhaver heeft namelijk voor en na de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit intensiever contact met de bedrijven dan de

vergunningverlener. De handhaver komt voor de controles bij de inrichting, de vergunningverlener komt alleen bij de inrichting vooraf aan het opstellen van de vergunning.

- *'Verandert de inhoud en werkwijze van de sectoren Vergunningen en Handhaving wanneer de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit inwerking treedt. Zo ja, op welke manier'*

Zoals bij de bovenstaande onderzoeksvraag al deels is behandeld veranderd de werkwijze van de sector vergunningen wel degelijk. De vergunningverlener zal namelijk in mindere mate vergunningen op te hoeven stellen. Echter zal als gevolg van de Wabo de coördinatie van de brancheinrichtingen, die IPPC-inrichting worden door de 10-tonsdiscussie, komen te vallen bij de provincie. Voor de type B inrichtingen die onder het Activiteitenbesluit komen te vallen zal de provincie zowel reguliere vergunning, als maatwerkvoorschriften als meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit dienen af te handelen.

De handhaver zal in mindere mate een verandering in zijn werkzaamheden zien optreden. Deze dient namelijk nog steeds handhavingscontroles uit te voeren, alleen dan op grond van het Activiteitenbesluit in plaats van de voorschriften uit de vergunning.

- *'Welke kwalitatieve en kwantitatieve invloeden heeft de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit op de formatie van de sectoren Vergunningen en Handhaving'*

Naar aanleiding van de berekeningen die zijn gedaan door dhr. A. Blok is gebleken dat er na de inwerkingtreding van de tweede fase van het Activiteitenbesluit voor de formatie van sector Vergunningen, unit Branches niet drastisch veel zal wijzigen. Uit de berekeningen is gebleken dat er voor het jaar 2010 17 fte beschikbaar is. Voor het jaar 2011, het jaar dat de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit inwerking treedt, zal het aantal benodigde fte zal mogelijk wijzigen. Er zullen minder vergunningsaanvragen binnenkomen, daarentegen zullen er meer meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit worden ingediend. De tijd die de medewerkers in mindere mate nodig zullen hebben voor de afhandeling van de vergunningsaanvragen, zal moeten worden gestoken in de afhandeling van de meldingen. Dit geldt eveneens voor de sector Handhaving. Het werk zal voor de handhavers niet dusdanig wijzigen waardoor er met de bestaande capaciteit verder zal kunnen worden gegaan. Hierbij komt nog het feit dat als gevolg van de 10-tonsdiscussie 100 inrichtingen onder de IPPC komen te vallen.

Op het moment dat de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit in werking treedt zullen de medewerkers van de sectoren Vergunningen en Handhaving in staat moeten zijn om met dit wijzigingsbesluit te kunnen werken. Evenals in de huidige situatie zal er in de toekomstige situatie een zelfde soort manier van werken zijn. De inrichtingen dienen namelijk aan voorschriften te voldoen die hetzij door de wet hetzij door de vergunningverlener (door middel van maatwerkvoorschriften) zijn opgesteld. De kennis van de voorschriften waaraan de inrichting dient te voldoen staan in het Activiteitenbesluit. Nu zal zowel de vergunningverlener als de handhaver kennis moeten hebben van deze voorschriften. Op dit moment zijn er een aantal medewerkers die er meer verstand van hebben dan de andere, dit komt doordat deze zich meer hebben verdiept in de voorgaande wijzigingsbesluiten en het huidige wijzigingsbesluit.

9. Conclusie en aanbeveling

De conclusie en aanbevelingen die uit het afstudeeronderzoek voortvloeien zullen in dit hoofdstuk worden weergegeven.

De vergunningverlener is verantwoordelijk voor de afhandeling van de meldingen die worden gedaan in het kader van het Activiteitenbesluit. Door de inwerkingtreding van de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit zal bij de afhandeling van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit de handhaver meer betrokken moeten worden. Dit dient te gebeuren door middel van kennisname bij binnenkomst van meldingen en betrekking bij het opstellen van mogelijke maatwerkvoorschriften. De handhaver zal verantwoordelijk zijn voor de handhaafbaarheid van deze mogelijk op te stellen maatwerkvoorschriften.

Om de kennis van de medewerkers op het juiste niveau te krijgen dienen er cursussen/trainingen in het Activiteitenbesluit te worden gegeven, zowel aan de vergunningverleners als aan de handhavers. Op dit moment wordt er namelijk van uit het type inrichting gekeken welke voorschriften er van toepassing zijn. Bij het Activiteitenbesluit worden per activiteit die de inrichting uitvoert voorschriften gesteld, dus niet meer inrichtingsgewijs. Hierdoor zal de systematiek van het Activiteitenbesluit eveneens in de cursus/training moeten worden meegenomen. Door middel van een deel theorie met daarop volgend een deel praktijk in de vorm van casussen zal een optimaal resultaat kunnen worden bereikt.

Evenals bij de eerste tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit dienen de inrichtingen die onder het Activiteitenbesluit komen te vallen op de hoogte te worden gesteld. Bij de eerste tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit heeft Handhaving deze taak op zich genomen. Aangeraden wordt dat voor de tweede tranche van de tweede fase van het Activiteitenbesluit Handhaving deze taak weer op zich neemt.

Voor de aanpassing van het brancheplan Autodemontagebedrijven is een overzicht gemaakt van de voorschriften in de bijlage. Voor de inrichtingen die onder het Activiteitenbesluit komen te vallen blijft echter de vraag of de aanpassing van de brancheplannen noodzaak is. Wegen de voordelen die een brancheplan heeft wel op tegen de nadelen. Het voordeel dat een brancheplan heeft is voornamelijk voor het handhavend personeel, en nieuwe medewerkers. Deze kunnen het brancheplan raadplegen bij onbekende situaties of controles. Het grootste nadeel van een brancheplan is dat deze bij elke wetswijziging geactualiseerd moet worden wat veel tijd kan gaan kosten. Verder kan het actualiseren van een brancheplan overbodig zijn voor de provincie als de gemeente bevoegd gezag wordt voor de desbetreffende inrichting, omdat de provincie er dan in mindere mate tot geen gebruik meer van zal maken.

Een punt waarmee rekening moet worden gehouden is de tijdigheid voor de afhandeling van de meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit. Meldingen dienen op grond van artikel 1.10 Activiteitenbesluit ten minste vier weken van te voren ingediend te worden. Bij de afhandeling van de meldingen moet er worden bekeken of de melding compleet is, of de rapportages die moeten worden ingediend, ingediend zijn en of die akkoord zijn. Mogelijk zal er een persoon moeten worden aangesteld die door middel van een front-Office de meldingen afhandelt. Deze persoon zal kennis moeten hebben van de indieningvereisten, rapportages en verdere afhandeling van meldingen. Mogelijk dat dit kan worden gerealiseerd door middel van checklisten.

10. Literatuurlijst

Boeken:

- Prof. Mr. N.S.J. Koeman, 2009, Milieuwetgeving 2009/2010, Kluwer, Alphen aan de Rijn;
- Dr. D.B. Baarda en Dr. M.P.M De Goede, 2006 Basisboek Methoden en Technieken Handleiding voor het opzetten en uitvoeren van kwantitatief onderzoek, Wolters-Noordhoff Groningen, Houten;
- Ing. R.J.C.Braams, mr. dr. P. Houweling, ir. J.F.C. Kupers, ing. J.B. Levels-Vermeer, mr. drs. van der Meijden, 2008, Tekst en Toelichting Activiteitenbesluit, Sdu Uitgevers, Den Haag.

Wetgeving:

- Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer;
- Besluit m.e.r 1994;
- Besluit van 25 maart 2010, houdende regels ter uitvoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Besluit omgevingsrecht) zoals gepubliceerd in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, nummer 143, jaargang 2010;
- Besluit van 9 november 2009, houdende wijziging van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (nieuwe activiteiten in en reparaties van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer) zoals gepubliceerd in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, nummer 479, jaargang 2009;
- Inrichtingen- en Vergunningenbesluit;
- IPPC-richtlijn (Europese Richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging);
- Ontwerp-ministeriële regeling en wijziging van het activiteitenbesluit zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2010, nummer 4349 van 17 maart 2010;
- Regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 30 maart 2010, nr. BJZ2010008979, houdende nadere regels ter uitvoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en van het Besluit omgevingsrecht zoals gepubliceerd in de Staatscourant 2010, nummer 5162 van 01 april 2010.;
- Wet algemene bepalingen omgevingsrecht;
- Wet milieubeheer.

Documentatie:

- KPMG, mei 2010, Eindrapportage IPO Consequenties invoering BARIM 2e fase 2e tranche, KPMG;
- Leidraad Wabo- DIV / archivering, De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht vanuit het oogpunt van documentaire informatievoorziening, VROM, VNG, IPO en Vereniging Stadswerk Nederland, 22 april 2010;
- Brief Werkgroep IPO Activiteitenbesluit, Inspraakreactie ontwerp wijzigingsbesluit BARIM (2^e tranche, 2^e fase), 16 april 2010;
- 'Werkdocument 2.1 van 1 mei 2010', Basistakenpakket RUD gewijzigd;
- Beleidskeuze rolverdeling handhaving / vergunningverlening 2e tranche 2e fase BARIM, provincie Zeeland, 28 januari 2010;
- Provincie Noord-Holland, memo Activiteitenbesluit, 24 november 2009;
- Ontwikkeling kwaliteitscriteria Transitieprogramma, VROM, oktober 2009;
- Feitelijke vragen ontwerp van het Besluit omgevingsrecht en de Regeling Omgevingsrecht, VROM, 26 juni 2009;
- Kamerstukken, betreft Nadere kabinetsreactie handavingsstructuur en eindbeeld Mans/Wabo/Oosting, 19 juni 2009, Kamerstukken II 2008/09, 29 383, nr. 130; Kamerstukken II 2008/09, 29 383, nr. 130; Kamerstukken I 2008/09, 30 844, L;
- Het Activiteitenbesluit, De implementatie in de gemeentelijke uitvoeringspraktijk, VROM-inspectie, maart 2009;

- Van Vliet Milieumanagement, november 2006. Rapport onderzoek vergunningplichtige activiteiten naar algemene regels na 2007. Erik van Vliet Milieumanagement en Advies.

Internet sites:

- Activiteitenbesluit.nl Adviesbureau, Activiteitenbesluit, www.activiteitenbesluit.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Agentschap NL, InfoMil, www.infomil.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Agentschap NL, Senternovem, www.senternovem.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Binnenlands Bestuur, Binnenlands Bestuur, www.binnenlandsbestuur.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Forta Milieu, Omgevingsvergunning, www.omgevingsvergunning.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Activiteitenbesluit Internet Module, <http://aim.vrom.nl>, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Omgevingsloket Online, www.omgevingsloket.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, www.vrom.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Overheid.nl, Overheid, www.overheid.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Overheid.nl, Wet- en regelgeving, www.wetten.overheid.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Provincie Noord-Holland, Intranet Provincie Noord-Holland, www.plein.noord-holland.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Provincie Noord-Holland, Provincie Noord-Holland, www.noord-holland.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Provincie Zuid-Holland, Provincie Zuid-Holland, www.zuid-holland.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- Re.Public, Re.Public, www.republic.nl, laatst geraadpleegd juni 2010;
- De Roever Milieuadviesing, De Roever Milieuadviesing, www.deroever.nl, laatst geraadpleegd mei 2010;
- Provincie Brabant, Handhavingsamenwerking Noord-Brabant, www.handhaveninbrabant.nl, laatst geraadpleegd mei 2010;
- Antwoord voor bedrijven, Antwoord voor bedrijven, www.antwoordvoorbedrijven.nl, laatst geraadpleegd april 2010;
- Gemeente Veenendaal, www.veenendaal.nl, laatst geraadpleegd april 2010;
- Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie, Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie, www.vnci.nl, laatst geraadpleegd april 2010.